

Πρακτικά της Βουλής των Αντιπροσώπων

Ι΄ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ - ΣΥΝΟΔΟΣ Δ΄

Ειδική συνεδρίαση 15^{ης} Ιουλίου 2015

Ωρα έναρξης: 9.00 π.μ.

Αρ. 45

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

(Γ. ΟΜΗΡΟΥ)

Καλημέρα σας.

Κηρύσσω την έναρξη της σημερινής ειδικής συνεδρίας της Βουλής. Παρακαλώ το γραμματέα να διαπιστώσει αν υπάρχει απαρτία.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:

(Α. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ)

Υπάρχει απαρτία, έντιμε κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας,

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Αντιπροσώπων της Μάλτας,

Κύριε υπουργέ,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Το μόνο θέμα στη σημερινή ημερήσια διάταξη είναι οι μαύρες επέτειοι του πραξικοπήματος και της τουρκικής εισβολής. Προτού καταθέσω λίγα λόγια, καλώ το σώμα να τηρήσουμε μονόλεπτη σιγή στη μνήμη των ηρώων και των μαρτύρων της δημοκρατίας και της ελευθερίας.

(Τήρηση μονόλεπτης σιγής)

Αιωνία τους η μνήμη!

Κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας,

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Αντιπροσώπων της Μάλτας,

Κύριε υπουργέ,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Σαράντα ένα ολόκληρα χρόνια από την ημέρα που σταμάτησε ο χρόνος, από την ημέρα της προδοσίας και του βιασμού της Κύπρου. Σαράντα ένα χρόνια μετά η Βουλή των Αντιπροσώπων συνέρχεται σήμερα καθηκόντως, για να καταδικάσει το δίδυμο έγκλημα σε βάρος της Κύπρου και του λαού της, του προδοτικού πραξικοπήματος της 15^{ης} Ιουλίου 1974 και της βάρβαρης τουρκικής εισβολής, που ακολούθησε πέντε μέρες μετά.

Τιμούμε σήμερα τους περήφανους αγωνιστές της αντίστασης, που πρόταξαν τα στήθη τους στη χούντα των Αθηνών και την ΕΟΚΑ Β΄ και έδωσαν τη ζωή τους υπερασπιζόμενοι τον εκλεγμένο Πρόεδρο, εθνάρχη Μακάριο και τη νομιμότητα, υπεραμυνόμενοι της ελευθερίας και της δημοκρατίας. Τιμούμε επίσης και αυτούς που αγωνίστηκαν ηρωικά ενάντια στην τουρκική εισβολή το μαύρο Ιούλιο και Αύγουστο του 1974, τους πεσόντες, τους αγνοούμενους, τους ανάπηρους του άνισου και άδικου εκείνου πολέμου. Τιμούμε τους

καρτερικούς εγκλωβισμένους μας, τους τραγικούς συγγενείς των αγνοουμένων μας και τον προσφυγικό μας κόσμο. Για σαράντα ένα χρόνια κουβαλούν καθημερινά αμέτρητες πληγές στο νου και την ψυχή.

Έχουμε χρέος απέναντι σε όλους όσοι θυσιάστηκαν στο βωμό της υπεράσπισης της νομιμότητας και της ελευθερίας, μα και στις γενιές που θα έρθουν να αγωνιστούμε για άρση των αποτελεσμάτων της προδοσίας και των τετελεσμένων της εισβολής και κατοχής της Τουρκίας στην Κύπρο. Έχουμε χρέος να αντλήσουμε διδάγματα και να θωρακίσουμε τη δημοκρατία μας σε πνεύμα αγωνιστικής ενότητας, για να συνεχίσουμε τον αγώνα για μια Κύπρο ελεύθερη και ενωμένη. Έχουμε χρέος να διασφαλίσουμε τη φυσική και εθνική επιβίωση του κυπριακού ελληνισμού και να παραμείνουμε προσηλωμένοι στην επίτευξη λύσης που θα διασφαλίζει την αρμονική συμβίωση Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων σε ένα δημοκρατικό ευρωπαϊκό κράτος. Λύσης που να είναι λειτουργική, βιώσιμη και διαρκής. Λύσης που να ενώνει τους θεσμούς, την οικονομία και το λαό μας στη βάση των περί Κύπρου ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, του διεθνούς δικαίου και των ευρωπαϊκών αρχών και αξιών. Λύσης που να διασφαλίζει τη συνέχιση της Κυπριακής Δημοκρατίας, με μία κυριαρχία, μία διεθνή νομική προσωπικότητα και μία ιθαγένεια. Λύσης που να τερματίζει την κατοχή και τις αναχρονιστικές εγγυήσεις, να προβλέπει την απόσυρση των τουρκικών κατοχικών στρατευμάτων και των εποίκων και την αποκατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των βασικών ελευθεριών όλων των νομίμων κατοίκων του νησιού, Ελληνοκυπρίων, Τουρκοκυπρίων, Μαρωνιτών, Αρμενίων και Λατίνων.

Το Κυπριακό ήταν και παραμένει πρόβλημα εισβολής και κατοχής. Η συνεχιζόμενη παραβίαση της διεθνούς νομιμότητας από την Τουρκία και η πολύχρονη απουσία γνήσιας πολιτικής βούλησης από πλευράς της για επίτευξη λύσης κρατούν το Κυπριακό άλυτο και σε επικίνδυνη στασιμότητα, επαναβεβαιώνοντας για πολλοστή φορά ότι στην Άγκυρα βρίσκεται το κλειδί της λύσης.

Ως υπό ένταξη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η Τουρκία καλείται επανειλημμένα να αναγνωρίσει την Κυπριακή Δημοκρατία, να ομαλοποιήσει τις σχέσεις της με την Κύπρο και να συμβάλει ενεργά και αποτελεσματικά στις προσπάθειες που καταβάλλονται για εξεύρεση λύσης στη βάση των ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας και των αρχών και των αξιών επί των οποίων εδράζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση. Ωστόσο, συνεχίζει να αρνείται πεισματόνως να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που της έχουν ανατεθεί από τα ευρωπαϊκά συλλογικά θεσμικά όργανα.

Αναμένουμε ότι στην υπό εξέλιξη διαπραγματευτική διαδικασία θα υπάρξει επιτέλους εγκατάλειψη της πάγιας τουρκικής αδιαλλαξίας, για να ανοίξει ο δρόμος για τη λύση. Το δηλώνουμε για μια ακόμα φορά. Επιθυμούμε διακαώς λύση του Κυπριακού το συντομότερο. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι θα αποδεχτούμε την οποιαδήποτε λύση. Ούτε οι αντιστάσεις του Κυπριακού Ελληνισμού θα καμφθούν υπό το βάρος της δυσχερούς οικονομικής κατάστασης. Αν η λύση είναι ανισοβαρής και ατελέσφορη, ο λαός και πάλι θα την απορρίψει. Και όσοι ενδιαφέρονται πραγματικά για λύση προτρέπονται να αποταθούν προς το θύτη, την Τουρκία, για να την πείσουν να εγκαταλείψει την αδιάλλακτη στάση της και τις επιδρομικές και επεκτατικές της πολιτικές.

Κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας,

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Αντιπροσώπων της Μάλτας,

Κύριε υπουργέ,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η χώρα μας, ως ο πιο απομακρυσμένος προμαχώνας της Ευρώπης στην Ανατολική Μεσόγειο, όπως και η Μάλτα, μπορεί να αποτελέσει γέφυρα ειρήνης, σταθερότητας, ασφάλειας και συνεργασίας στην ευρύτερη περιοχή. Η Κύπρος μπορεί ακόμη να συμβάλει στην ενεργειακή ασφάλεια και αυτάρκεια της Ευρώπης μετά την ανακάλυψη κοιτασμάτων φυσικού αερίου στην κυπριακή ΑΟΖ. Γι' αυτό συμμετέχουμε ενεργά και ισότιμα ως κράτος μέλος στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στους σχεδιασμούς που διαγράφονται φιλόδοξα για έναν κόσμο της προόδου, της ευημερίας, της ειρήνης και της ασφάλειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Ενωμένοι σήμερα δεν ξεχνούμε. Ενωμένοι σήμερα μνημονεύουμε και τιμούμε όσους στάθηκαν όρθιοι και υπερήφανοι απέναντι στην προδοσία και τη βαρβαρότητα. Ενωμένοι σήμερα δίνουμε ξανά περιεχόμενο στις θυσίες των ηρώων και μαρτύρων μας και επαναλαμβάνουμε το καθήκον μας για συνέχιση του αγώνα για ελευθερία μέχρι την τελική δικαίωση.

Ένας πολύπαθος, ένας προδομένος λαός μπορεί να επιβιώσει, μόνο όταν αντιστέκεται και όταν η εκλεγεμένη ηγεσία εκφράζει τη βούληση και τα αισθήματα του λαού. Μια ηγεσία μπορεί να επιβιώσει, μόνο όταν απολαύει της εμπιστοσύνης και της στήριξης του λαού, αλλά και όταν έχει σωστούς φίλους και συμμάχους και εκτός της χώρας. Ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος είχε και τα δύο, και την αγάπη του λαού του και τη συμπαράσταση φίλων και συμμάχων στο εξωτερικό. Οι τραγικές μέρες που ακολούθησαν τη 15^η του Ιούλη του 1974 το καταδεικνύουν. Ο λαός αντιστάθηκε στο πραξικόπημα της χούντας των Αθηνών και των εδώ συνεργατών της και άκουσε με ανακούφιση το διάγγελμα του Μακαρίου από τον Ελεύθερο Ραδιοσταθμό της

Πάφου, με το οποίο τον διαβεβαίωνε ότι ήταν ζωντανός και τον καλούσε σε αντίσταση. Και μια φίλη χώρα, η Μάλτα, τον φιλοξένησε, όταν υποχρεώθηκε να εγκαταλείψει την Κύπρο, για να καταγγείλει τα τεκταινόμενα στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών.

Με ελικοφόρο των βρετανικών βάσεων Ακρωτηρίου μετέβη στο Μεσογειακό Αρχηγείο της RAF στη Luqa της Μάλτας. Εκεί έσπευσαν να τον συναντήσουν ο Αναπληρωτής Πρωθυπουργός και ο Γενικός Κυβερνήτης της Μάλτας Sir Anthony Joseph Mamo και ο Βρετανός Ύπατος Αρμοστής. Λίγο αργότερα κατέφθασε και ο Πρωθυπουργός της Μάλτας Ντομ Μιντόφ, με τον οποίο ο Μακάριος διατηρούσε πολύχρονες φιλικές σχέσεις. Δέκα και πλέον χρόνια πριν, τον Ιούνιο του 1961, ο Μιντόφ είχε αποστείλει επιστολή στο Μακάριο ζητώντας του να βοηθήσει τη Μάλτα να πετύχει την ανεξαρτησία της από τη Μεγάλη Βρετανία και να προωθήσει το ζήτημα της Μάλτας στα Ηνωμένα Έθνη και μόλις εννέα μήνες πριν, το Νοέμβριο του 1973, ο Αρχιεπίσκοπος πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στη Μάλτα έπειτα από πρόσκληση του Πρωθυπουργού.

Η φίλη χώρα ήταν στο πλευρό της Κύπρου και το μαύρο Ιούλη του 1974. Ο Γενικός Κυβερνήτης της Μάλτας Sir Anthony Joseph Mamo φιλοξένησε το βράδυ της 16^{ης} Ιουλίου το Μακάριο και τη συνοδεία του και ο Πρωθυπουργός Μιντόφ πρότεινε στον Αρχιεπίσκοπο να παραμείνει στη Μάλτα και να σχηματίσει κυβέρνηση εν εξορία. Όμως προορισμός του Μακαρίου ήταν το Λονδίνο και στη συνέχεια το Συμβούλιο Ασφαλείας στη Νέα Υόρκη, γιατί στόχος του ήταν η επιστροφή στην Κύπρο και ο αγώνας για την αποκατάσταση της δημοκρατίας και για τη σωτηρία της Κύπρου. Μιας δημοκρατίας που η κατάλυσή της άνοιξε τις κερκόπορτες στον Τούρκο εισβολέα.

Στο πρόσωπο του Προέδρου της Βουλής της Μάλτας δόκτορος Anghu Farrugia εκφράζουμε τη βαθιά μας εκτίμηση και τις ευγνώμονες ευχαριστίες του κυπριακού λαού προς την ηγεσία και το λαό της Μάλτας για τη θερμή τους υποδοχή και φιλοξενία του Προέδρου Μακαρίου εκείνες τις τραγικές ώρες του Ιούλη του 1974.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Σαράντα ένα χρόνια μετά ο κυπριακός λαός εξακολουθεί να βιώνει τις τραγικές συνέπειες του προδοτικού πραξικοπήματος και της τουρκικής εισβολής. Όσα όμως χρόνια κι αν περάσουν, εμείς εμμένουμε στον αγώνα για μια ελεύθερη Κύπρο, ένα δημοκρατικό ευρωπαϊκό κράτος. Θα εμμένουμε σ' αυτό, γιατί, παραφράζοντας τα λόγια του εθνάρχη Μακαρίου, όσο οι καρδιές μας θα κτυπούν ενωμένες, οι παλμοί τους θα είναι παλμοί αγώνα για τη σωτηρία της Κύπρου, θα είναι παλμοί αγώνα για την πρόοδο και την ευημερία του λαού της, Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, του κυπριακού λαού στο σύνολό του.

Τιμή και δόξα στους ήρωες της αντίστασης!

Τιμή και δόξα στους αγωνιστές της δημοκρατίας και της ελευθερίας!

Παρακαλώ τώρα τον κοσμήτορα της Βουλής κ. Σοφοκλή Φυττή να συνοδεύσει τον Πρόεδρο της Βουλής της Μάλτας κ. Anghu Farrugia στο βήμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΗΣ ΜΑΛΤΑΣ:

(A. FARRUGIA)

Εξοχότατε Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας,

Εξοχότατε Πρόεδρε της Βουλής των Αντιπροσώπων,

Αξιότιμοι υπουργοί,

Αξιότιμα μέλη της Βουλής των Αντιπροσώπων,

Εκλεκτοί προσκεκλημένοι,

Είναι πραγματικά μεγάλη τιμή για μένα που βρίσκομαι σήμερα στη Βουλή των Αντιπροσώπων της Κύπρου και είναι μεγάλη επίσης η τιμή για το μοναδικό αυτό προνόμιο να απευθυνθώ σε αυτό το εκλεκτό ακροατήριο με την ευκαιρία της 41^{ης} επετείου του πραξικοπήματος που έλαβε χώρα στις 15 Ιουλίου 1974. Θα ήθελα να εκφράσω την ειλικρινή ευγνωμοσύνη μου στον αγαπημένο μου συνάδελφο, τον Πρόεδρο της Βουλής των Αντιπροσώπων της Κύπρου κ. Γιαννάκη Ομήρου για την εγκάρδια πρόσκλησή του να επισκεφθώ την πανέμορφη χώρα σας, καθώς και για τη θερμή φιλοξενία που έχει προσφερθεί προς εμένα και προς την αντιπροσωπία μου, που κάθεται εδώ μπροστά μου. Με συνοδεύουν ο David Agius από την πλευρά της κυβέρνησης και ο Joseph Sammut από την πλευρά της αντιπολίτευσης. Όπως γνωρίζετε, στη Μάλτα έχουμε δύο πολιτικά κόμματα στο κοινοβούλιο, ένα της κυβέρνησης και ένα της αντιπολίτευσης, που αλλάζουν μεταξύ τους από καιρό σε καιρό. Αυτό είναι δημοκρατία.

Θα ήθελα να πω ότι είναι με πικρές νοσταλγικές αναμνήσεις που προσωπικά ακόμα θυμάμαι έντονα τις τραγικές στιγμές τις οποίες βίωσε η χώρα σας στα μέσα του Ιουλίου του 1974. Θυμούμαι πάρα πολύ καλά τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο ακόμη και μήνες πριν από την ημέρα που έλαβε χώρα το πραξικόπημα πριν από σαράντα ένα χρόνια. Στην πραγματικότητα κάποιους μήνες νωρίτερα -τότε ήμουν ένας νεαρός

δεκαοκτάχρονος, πάρα πολύ ενεργός στο κόμμα του Ντομ Μιντόφ- συγκεκριμένα στις 8 Νοεμβρίου 1973 ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος είχε επισκεφθεί επίσημα τον Πρωθυπουργό της Μάλτας Ντομ Μιντόφ και είχαν συζητήσει τις ομοιότητες μεταξύ των δύο νησιώτικων χωρών.

Οι προσωπικές σχέσεις μεταξύ του Ντομ Μιντόφ και του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου, όπως το έχει αναφέρει και ο Πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων της Κύπρου, ξεκίνησαν από τη δεκαετία του '60, όταν ο Ντομ Μιντόφ και είχε ζητήσει από τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο να βοηθήσει τη Μάλτα να επιτύχει την ανεξαρτησία της και να προωθήσει την υπόθεση της Μάλτας ενώπιον του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Κατ' εκείνο το χρόνο, όταν είχαν συναντηθεί, το Νοέμβριο δηλαδή του 1973, ο Ντομ Μιντόφ είχε επιτύχει μία συμφωνία με τη βρετανική κυβέρνηση, προκειμένου να διασφαλίσει ότι στα επόμενα έξι χρόνια, δηλαδή μέχρι την 31^η Μαρτίου 1979, όλες οι βρετανικές βάσεις θα έπρεπε να κλείσουν και να φύγουν από τη νήσο της Μάλτας, προκειμένου η Μάλτα να είναι μία πλήρως ανεξάρτητη δημοκρατία και ουδέτερη χώρα, πλήρως ελεύθερη από ξένες βάσεις. Αυτό το είχε συζητήσει με το Μακάριο. Στην πραγματικότητα, σε αναφορές οι οποίες τώρα έχουν διαρρεύσει από τα wikileaks των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής -όπως γνωρίζετε, έχουμε πάρα πολλά wikileaks που έχουν διαρρεύσει και έχουν δημοσιευθεί τηλεγραφήματα- κάποιος μπορεί να διαβάσει τα ακόλουθα: «Οι συνομιλίες σίγουρα θα έχουν να κάνουν με τη συνεργασία μεταξύ Μέσης Ανατολής και Μεσογείου, αλλά ο Μακάριος ίσως να επιθυμεί επιπρόσθετα διδάγματα για το πώς να αποσπάσει χρήματα από την κυβέρνηση της Αυτής Μεγαλειότητας».

Αυτή η ερμηνεία, δηλαδή πώς να αποσπάσει χρήματα από την κυβέρνηση της Αυτής Μεγαλειότητας, δόθηκε, επειδή ο Ντομ Μιντόφ είχε πει στο Μακάριο ότι, από τη στιγμή που έχετε βάσεις στην Κύπρο, θα πρέπει να ζητήσετε κάποια χρήματα, εφόσον κατέχουν κάποιο κομμάτι του νησιού. Ο Μιντόφ απέσπασε σαράντα εκατομμύρια λίρες Μάλτας, που σημαίνει είκοσι εκατομμύρια βρετανικές στερλίνες, για κάθε χρόνο από το 1972 μέχρι το 1979, προκειμένου να διασφαλίσει ότι η οικονομία θα είναι εύρωστη, προκειμένου να μπορέσουμε να διαβιώσουμε. Και αυτή ήταν η ιδέα, δηλαδή πώς να αποσπάσει χρήματα από την κυβέρνηση της Αυτής Μεγαλειότητας.

Βεβαίως, ο Μακάριος το είχε συζητήσει και σε προηγούμενες διενέξεις με τη βρετανική κυβέρνηση, όταν η Βασίλισσα Ελισάβετ ήταν ακόμη Βασίλισσα της Μάλτας και επικεφαλής του νησιού και τελευταίος Γενικός Κυβερνήτης ήταν ο Sir Anthony Mamo, ο οποίος την ημέρα του πραξικοπήματος που έλαβε χώρα στην Κύπρο είχε δεχθεί τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο στη Μάλτα κατά την άφιξή του από την Κύπρο, αφού είχε εκθρονιστεί από Πρόεδρο λόγω του πραξικοπήματος. Τότε είχε αναφερθεί στις τοπικές εφημερίδες της Μάλτας το εξής: «Ο Mamo συνόδεψε τον καταβεβλημένο Μακάριο από το αεροδρόμιο στο παλάτι του Γενικού Κυβερνήτη σε ένα μικρό αυτοκίνητο και πάρα πολύ σύντομα ένα άλλο αυτοκίνητο έφθασε στο παλάτι μεταφέροντας πουκάμισα, παντελόνια, εσώρουχα και κάλτσες για τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο, ο οποίος είχε διαφύγει από την Κύπρο μόνο με τα ρούχα τα οποία φορούσε».

Εξοχότατε Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας,

Εξοχότατε Πρόεδρε της Βουλής των Αντιπροσώπων,

Αξιότιμοι υπουργοί,

Αξιότιμα μέλη της Βουλής των Αντιπροσώπων,

Εκλεκτοί προσκεκλημένοι,

Το υπόλοιπο είναι ιστορία, όμως θυμόμαστε πολύ καλά τα τρομακτικά, τα φρικτά αυτά γεγονότα, τα οποία είχαν προκαλέσει σοκ όχι μόνο στη Μάλτα, αλλά και σε άλλες χώρες του κόσμου, τα οποία έλαβαν χώρα πριν από σαράντα ένα χρόνια στην Κυπριακή Δημοκρατία. Και αυτό ήταν όντως ένα σοκ κατά της δημοκρατίας. Ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος παρέμεινε για ανάπαυση στη Μάλτα, πριν φύγει για το Λονδίνο -αν δεν κάνω λάθος, το ίδιο βράδυ- και από το Λονδίνο πήγε στη Νέα Υόρκη, προκειμένου να απευθυνθεί στο Συμβούλιο Ασφάλειας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Ο Ντομ Μιντόφ προσπάθησε να τον πείσει, όπως έχει ειπωθεί, να ανακοινώσει τη δημιουργία κυβέρνησης εν εξορία. Αυτό θα σήμαινε πολλά. Εμείς από την πρώτη στιγμή υποστηρίζαμε πλήρως το Μακάριο. Στην ομιλία του τον Ιούλιο στη Νέα Υόρκη στα Ηνωμένα Έθνη ο Μακάριος είπε: «Το Σάββατο, δηλαδή δύο μέρες πριν από το πραξικόπημα, στις 13 Ιουλίου, μία διάσκεψη υπό την προεδρία του στρατηγού Κιζίκη έλαβε χώρα στην Αθήνα, η οποία διήρκησε για πάρα πολλές ώρες. Όπως είχε αναφερθεί σε μία σχετική ανακοίνωση, η οποία εκδόθηκε στο τέλος της διάσκεψης, επρόκειτο να επανασυγκληθεί τη Δευτέρα της 15^{ης} Ιουλίου. Η αναφορά στην ανακοίνωση στη δεύτερη διάσκεψη ήταν προς εξαπάτηση. Για λίγο χρόνο, τη Δευτέρα, δηλαδή στις 15 Ιουλίου, ανέμενα για μια απάντηση στην επιστολή μου. Η απάντηση ήρθε και ήταν το πραξικόπημα». Και μετά πρόσθεσε: «Είμαι ευγνώμων στη βρετανική κυβέρνηση που έθεσε στη διάθεσή μου ένα ελικόπτερο, για να με πάρει από την Πάφο, να με μεταφέρει στις βρετανικές βάσεις και απ' εκεί με ελικόπτερο στη Μάλτα».

Είμαι πραγματικά πάρα πολύ χαρούμενος που προσφωνώ τη Βουλή των Αντιπροσώπων της Κυπριακής Δημοκρατίας ως Πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων της Μάλτας. Η Μάλτα πάντοτε ήτανε και θα παραμείνει αλληλέγγυα με την Κύπρο μετά τα τραγικά γεγονότα τα οποία προκάλεσαν στη χώρα το σοκ

αυτό πριν από σαράντα ένα χρόνια, όπου χιλιάδες έχασαν τη ζωή τους, όπου άνθρωποι είχαν στερηθεί τις περιουσίες τους. Και όσον αφορά το τελευταίο, σαράντα χρόνια μετά, δηλαδή το 2014, πριν ένα χρόνο, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στο Στρασβούργο, με πλειοψηφία δεκαπέντε ψήφων υπέρ και δύο εναντίον, απεφάνθη ότι η Τουρκία θα πρέπει να καταβάλει €90 εκατομ. για αποζημίωση προς τους Ελληνοκυπρίους για το ότι έχει παραβιάσει τα ανθρώπινα δικαιώματά τους.

Εδώ θα ήθελα επίσης να αναφερθώ στο Ψήφισμα 2197 του Συμβουλίου Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, το οποίο είχε υιοθετηθεί στις 29 Ιανουαρίου 2015 από το Συμβούλιο Ασφαλείας. Στο εν λόγω ψήφισμα το Συμβούλιο Ασφαλείας καλεί τους δύο ηγέτες να αναλάβουν κάθε προσπάθεια, προκειμένου να επιτύχουν συγκλίσεις επί των θεμελιωδών θεμάτων, και αναζητεί την εφαρμογή των μέτρων οικοδόμησης εμπιστοσύνης και προσβλέπει σε μία συμφωνία και εφαρμογή τέτοιων από κοινού αποδεκτών βημάτων. Γνωρίζω ότι οι συναντήσεις συνεχίζονται και ειλικρινά εύχομαι να επιτευχθεί πρόοδος στις διαπραγματεύσεις, προκειμένου να επιτευχθεί μία δίκαιη και διαρκής λύση χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση.

Έπειτα από το πραξικόπημα της 15^{ης} Ιουλίου 1974 η Μάλτα έγινε Δημοκρατία κατά τη διάρκεια του ίδιου χρόνου, συγκεκριμένα στις 13 Δεκεμβρίου 1974, και την 31^η Μαρτίου 1979, όπως είπε ο Ντομ Μιντόφ στο Μακάριο, η Μάλτα έγινε μία ουδέτερη χώρα, όπου όλες οι βάσεις των βρετανικών δυνάμεων είχαν κλείσει. Η Μάλτα έμεινε πλήρως ελεύθερη από ξένες στρατιωτικές βάσεις και έγινε μία πλήρως ανεξάρτητη, δημοκρατική και ουδέτερη χώρα. Βεβαίως, αυτό ήταν η δική μας επιλογή.

Οστόσο, τα προβλήματα που η χώρα σας, η Κύπρος, αντιμετωπίζει, δηλαδή μία πραγματική και ολοκληρωμένη ακεραιότητα και κυριαρχία της χώρας σας, η οποία ακόμη επικουρείται από τις βρετανικές δυνάμεις που είναι παρούσες στη χώρα σας, είναι προκλήσεις ανάμεσα σε άλλες που όλοι οι Κύπριοι πρέπει να αντιμετωπίσουν μαζί.

Όσον αφορά στη χώρα μου, εμείς είμαστε πάντοτε δίπλα σας και στηρίζουμε και είμαστε αλληλέγγυοι έναντι της Κύπρου ως μέλη της ίδιας οικογένειας στη Μεσόγειο και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεδομένων των πρόσφατων εξελίξεων που λαμβάνουν χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα πρέπει να δηλώσω και θα πρέπει να αναφέρω στο κοινοβούλιό σας ότι όντας μέλη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως είμαστε μία οικογένεια και όπως οποιαδήποτε άλλη οικογένεια πιστεύουμε όλοι ότι, ανεξάρτητα του αν είναι κάποιο μικρό κράτος, μεγάλο κράτος, μεσαίου μεγέθους κράτος, θα πρέπει να μας δίδεται το αναμενόμενο χέρι βοήθειας. Ποτέ οι μικρές χώρες όπως η Κύπρος ή η Μάλτα δε θα πρέπει να νιώθουν ότι δεν έχουν την ίδια θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Καταλήγω λέγοντας ότι αυτή η μέρα σαράντα ένα χρόνια πριν ήταν μία μέρα ντροπής γι' αυτούς που διέπραξαν αυτό το σοβαρό έγκλημα κατά της δημοκρατίας, αλλά όλοι μαζί και βεβαίως οι Κύπριοι και αυτοί οι οποίοι πιστεύουν στην πραγματική δημοκρατία θα πρέπει δυνατά να πούμε ότι αυτό δεν πρέπει ποτέ να επαναληφθεί για τις μελλοντικές γενιές.

Σας ευχαριστώ θερμά για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ τον Πρόεδρο της Βουλής της Μάλτας για την ομιλία του.

Καλώ τώρα στο βήμα τον Πρόεδρο του Δημοκρατικού Συναγερμού κ. Αβέρωφ Νεοφύτου.

A. ΝΕΟΦΥΤΟΥ:

Κύριε Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας,

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής της Μάλτας,

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Σαράντα ένα χρόνια κλείνουν από τις μαύρες εκείνες μέρες του προδοτικού πραξικοπήματος και της βάρβαρης τουρκικής εισβολής. Ο πόνος ψυχής που διακατέχει όλους μας τεράστιος. Το χρέος όλων μας αβάστακτο. Οι ευθύνες που αναλογούν σε εμάς γίνονται χρόνο με το χρόνο ακόμη πιο βαριές.

Είναι πρώτα η ευθύνη μας απέναντι στην ιστορία και την πατρίδα μας. Κανείς από εμάς δε νομιμοποιείται να θεωρεί ότι επιτέλεσε το χρέος του προς την πατρίδα, όσο αυτή παραμένει υπό κατοχή. Κανείς μας δεν μπορεί να έχει ήσυχη τη συνείδησή του, ενόσω διακόσιες χιλιάδες περίπου άνθρωποι παραμένουν πρόσφυγες στην ιδιά τους την πατρίδα, ενόσω παραμένουν εγκλωβισμένοι, ενόσω εκατοντάδες οικογένειες δεν έχουν μάθει μέχρι σήμερα την τύχη των αγαπημένων τους προσώπων, των αγνοουμένων. Δεν είναι όμως μόνο τα άμεσα θύματα της εισβολής. Θύματα της επεκτατικής και επεμβατικής πολιτικής της Άγκυρας είμαστε όλοι ανεξάρτητα οι Κύπριοι πολίτες.

Κύριε Πρόεδρε,

Εδώ και σαράντα ένα χρόνια δεν υπάρχει Κύπριος που να μην έχει επηρεαστεί η ζωή του από το Κυπριακό. Ακόμη και για όσους γεννήθηκαν μετά την εισβολή, η τραγωδία του 1974 έχει επιφέρει σοβαρό αντίκτυπο στη ζωή τους, στην κοινωνική και επαγγελματική τους δράση, στην παιδεία, την οικονομία, ακόμη και τους φίλους και τον κοινωνικό τους περίγυρο. Οι επιπτώσεις είναι για όλους μας, είναι παντού.

Και η πατρίδα μας παραμένει ακόμα καθηλωμένη στην αναζήτηση του αυτονόητου σε όλο το σύγχρονο κόσμο, της δυνατότητας να δημιουργούμε, όπως έχουμε το δικαίωμα, μεγάλα οράματα για τον τόπο μας, της ελπίδας να φτιάξουμε για την Κύπρο και όλους τους πολίτες της ένα λαμπρό μέλλον, αντάξιο της ιστορίας και των προσδοκιών του λαού μας. Γιατί μία είναι η πικρή αλήθεια: Ποτέ δε χωράνε σε μοιρασμένες πατρίδες μεγάλα οράματα.

Αγωνιζόμαστε να πετύχουμε την επανένωση της πατρίδας μας, να δημιουργήσουμε όλοι μαζί μια νέα προοπτική πραγματικής ειρήνης και ασφάλειας, για να μπορέσουμε επιτέλους ολόκληρος ο λαός να απολαύσει τα αγαθά της αρμονικής συμβίωσης και συνεργασίας μέσα στην ευρωπαϊκή πραγματικότητα.

Στο πλαίσιο αυτό χαιρετίζουμε την κάθοδο στην Κύπρο του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. Ζαν Κλοντ Γιούνκερ. Είναι η ώρα για την ουσιαστική εμπλοκή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Κυπριακό, μία επιδίωξη που ήταν στις προτεραιότητες του Προέδρου της Δημοκρατίας Νίκου Αναστασιάδη, που με τον τρόπο αυτό θα διασφαλίζει τόσο το σεβασμό του κεκτημένου όσο και τη βιωσιμότητα του κράτους.

Ο Πρόεδρος Αναστασιάδης ξεκίνησε από πέρσι μια νέα προσπάθεια, για να καταλήξουμε σε ένα σωστό και βιώσιμο συμβιβασμό, που να διασφαλίζει ότι η λύση του Κυπριακού θα είναι βασισμένη στο διεθνές δίκαιο, στις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στα ψηφίσματα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, που θα αποκαθιστά στο νησί τα νόμιμα δικαιώματα όλων ανεξαιρέτα των πολιτών.

Στεκόμαστε δίπλα από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τον στηρίζουμε στη δύσκολη προσπάθειά του για επίτευξη του μεγάλου οράματος της επανένωσης του τόπου μας.

Κύριε Πρόεδρε,

Ως Έλληνες Κύπριοι δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να ξεπουλούμε πατρίδες. Δεν έχουμε δικαίωμα να εφησυχάζουμε και να επικεντρωνόμαστε στην καθημερινότητα ούτε και να συμβιβάζομαστε με τη στασιμότητα. Προπαντός όμως, δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να χωρίζουμε το λαό μας. Πληρώσαμε εξάλλου ανεπανόρθωτα την εθνική διχόνοια στο παρελθόν. Καμία σκοπιμότητα και κανένα συμφέρον δεν μπορεί να τίθεται υψηλότερα από την τιπάνια προσπάθειά μας να φτιάξουμε την καλύτερη Κύπρο, που την αξίζουν τα παιδιά μας.

Η Κυπριακή Δημοκρατία αναβαθμίζεται ως γεωστρατηγική αξία. Κτίζει η κυβέρνησή μας συμμαχίες στην περιοχή, αλλά και πολύ ευρύτερα. Το κυπριακό πρόβλημα έχει μπει σε ένα μεγαλύτερο γεωπολιτικό πλαίσιο, ουδείς όμως υποστηρίζει ότι τα πράγματα είναι εύκολα. Δεν ήταν και δε θα είναι ποτέ εύκολα. Χρειάζεται και επιβάλλεται όμως να προσπαθούμε, ειδικά σήμερα, διότι αδιαμφισβήτητα η ανάδειξη στην ηγεσία της τουρκοκυπριακής κοινότητας του κ. Μουσταφά Ακιντζί δημιουργεί για το Κυπριακό ένα παράθυρο ευκαιρίας. Οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι ο νέος Τουρκοκύπριος ηγέτης ήταν πάντα υποστηρικτής της επίτευξης λύσης στη βάση των όσων έχουμε συμφωνήσει στο πλαίσιο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, όπως και της αυτονομίας που πρέπει οι Τουρκοκύπριοι να διαθέτουν έναντι της Τουρκίας.

Ασφαλώς, αυτό από μόνο του δε σημαίνει και ένα σωστό συμβιβασμό ή ακόμα και τη λύση του Κυπριακού. Ούτε και σημαίνει ότι ο κ. Ακιντζί θα είναι διαπραγματευτής που θα συμπλέει με τις δικές μας θέσεις. Είναι μια πραγματικότητα ότι χρειάζονται απτές και χειροπιαστές ενέργειες από την ίδια την Τουρκία, η οποία καλείται να αποδείξει στην πράξη εάν όντως οι τοποθετήσεις της περί ετοιμότητας για λύση στο Κυπριακό έχουν περιεχόμενο. Εκεί ακριβώς είναι που πρέπει να εστιάσουμε όλοι την προσοχή μας και τις ενέργειές μας. Εκεί πρέπει η διεθνής κοινότητα και η Ευρωπαϊκή Ένωση να εξασκήσουν την επιρροή τους. Εκεί και εμείς πρέπει να κοιτάζουμε και όχι προσπαθώντας να διαπραγματευτούμε και να λύσουμε το Κυπριακό μεταξύ μας.

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Αποτίνουμε και σήμερα τον οφειλόμενο φόρο τιμής στις ηρωικές μορφές των τραγικών γεγονότων του μαύρου Ιούλη του 1974, βρισκόμενοι ταυτόχρονα στη δύσκολη πορεία εξόδου από την πρωτοφανή οικονομική κρίση.

Όλοι μας χρειάζεται να συμπεριφερθούμε με τη μέγιστη σοβαρότητα, αλλά και υπευθυνότητα. Δεν υπάρχει εξάλλου για κανέναν μας άλλη επιλογή από του να αφήσουμε κατά μέρος τις διαφορές και να συστρατευτούμε για το εθνικό καλό.

Έχουμε χρέος να παραδώσουμε στα παιδιά και στα εγγόνια μας μια Κύπρο απαλλαγμένη από τα λάθη

του παρελθόντος, μια Κύπρο της ειρήνης, της συνεργασίας, της ευημερίας και της προκοπής. Μια Κύπρο όπως την ονειρεύτηκαν και την οραματίστηκαν όσοι έδωσαν τη ζωή τους τόσο για τη δημοκρατία όσο και την ελευθερία αυτού του τόπου.

Ας είναι αιωνία η μνήμη τους!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ τον κ. Νεοφύτου.

Παρακαλώ τώρα το γενικό γραμματέα του ΑΚΕΛ κ. Άντρο Κυπριανού να καταθέσει τη δική του ομιλία.

ΑΝΤΡΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ:

Εξοχότατε Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας,

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Αντιπροσώπων της Μάλτας,

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Αντιπροσώπων,

Κύριε υπουργέ,

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Εκλεκτοί προσκεκλημένοι,

Είναι λυπηρό το ότι απουσιάζουν από τη σημερινή ολομέλεια ένας σοβαρός αριθμός βουλευτών, ιδιαίτερα από κάποια έδρανα.

Τιμούμε σήμερα όσους αντιστάθηκαν και έδωσαν τη ζωή τους, για να μην περάσει ο φασισμός. Τιμούμε όσους στάθηκαν στην πρώτη γραμμή, για να υπερασπιστούν την ελευθερία και την αξιοπρέπεια της Κύπρου και του λαού μας. Αυτούς που τόλμησαν να μη σκύψουν το κεφάλι στην προδοσία και στο έγκλημα της ΕΟΚΑ Β΄ και της ελληνικής χούντας. Τιμούμε σήμερα ζώντες και νεκρούς που εκείνη την περίοδο δεν παρίσταναν πως δε συνέβαινε τίποτε, που επαγρυπνούσαν και γέμιζαν τις πλατείες, για να υπερασπιστούν τη δημοκρατία. Τιμούμε σήμερα ζώντες και νεκρούς που απάντησαν στην εοκαβήτικη τρομοκρατία με παλικαριά. Τιμούμε σήμερα ζώντες και νεκρούς που την κρίσιμη ώρα δε δείλιασαν, αλλά έτρεξαν στην πρώτη γραμμή να υπερασπιστούν την Κύπρο, λιγοστοί και άοπλοι μπροστά στα πανίσχυρα στρατεύματα της εισβολής.

Σαράντα ένα χρόνια μετά την προδοσία του μαύρου Ιούλη τίποτε δεν έχει αλλάξει και τίποτε δεν είναι όπως παλιά. Σαράντα ένα χρόνια μετά θα γίνουν πάνω από τα μνήματα μακροσκελείς ομιλίες, θα ακουστούν με τη μεγαλύτερη ευκολία τα λόγια τιμής, οι όρκοι, οι κορώνες του πατριωτισμού, των μεγάλων ιδεών. Σαράντα ένα χρόνια μετά ο λαός μας πικραμένος θα ακούσει ξανά τα ίδια και τα ίδια, περί “διχασμού” και “αφροσύνης”, περί “διατεταγμένης υπηρεσίας”, περί “ίσως ευθυνών”. Όλα αυτά είναι και θα εξακολουθήσουν να είναι το καταφύγιο όσων νιώθουν άβολα, γιατί πασχίζουν να κρύψουν το πολιτικό τους παρελθόν. Γιατί φοβούνται πως είναι πολλοί που ακόμα θυμούνται. Έχουν δίκαιο να φοβούνται, γιατί ο χρόνος μπορεί να δαμάζει τα πάντα, όχι όμως την αλήθεια. Μιλούμε για προδοσία, γιατί υπήρξαν προδότες. Μιλούμε για έγκλημα, γιατί υπήρξαν αυτοί που εγκλημάτησαν σε βάρος του τόπου μας. Τα διάφορα βολικά σενάρια που κατασκευάζονται δεν μπορούν να παραγράψουν αυτή την αλήθεια. Το 1974 ο λαός μας προδόθηκε. Προδόθηκε από τους εκτός, αλλά και τους εντός Κύπρου με ένα έγκλημα προσχεδιασμένο αρκετά χρόνια πριν.

Ήδη από τα μέσα της δεκαετίας του 1960 οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και το ΝΑΤΟ είχαν αποφασίσει ότι «η καλύτερη λύση για την Κύπρο είναι η διχοτόμηση», κατά τη γνωστή ρήση του Άτσεσον. Το 1972 οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής έδωσαν το “green light” για το πραξικόπημα, κατά τον Παναγιωτάκο, όπως αναφέρει το Πόρισμα για το Φάκελο της Κύπρου. Τελικά το πραξικόπημα ματαιώθηκε. Ο Σοβιετικός πρέσβης Αστάβιν μετέφερε την πληροφορία για το προμελετημένο έγκλημα στο Μακάριο, επιβεβαιώνοντάς του ότι στη Σύνοδο του ΝΑΤΟ το 1971 συζητήθηκε το Κυπριακό και αποφασίστηκε να δοθεί λύση το συντομότερο δυνατό «που να είναι προς το συμφέρον της συμμαχίας». Άλλη μια απόδειξη του πόσο συντεταγμένα παρακολουθούσε και κατεύθυνε το ΝΑΤΟ τα πράγματα είναι η γνωστή παρέμβαση του τότε γενικού του γραμματέα υπέρ των τριών μητροπολιτών στην εκκλησιαστική κρίση στην Κύπρο.

Από τις αρχές της δεκαετίας του 1970 καταστρώνονταν τα σχέδια δολοφονίας του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου. Σύμφωνα με τις μαρτυρίες, όλες οι απόπειρες ήταν συντονισμένες από το διοικητή δυνάμεων καταδρομών Δημήτρη Παπαποστόλου και τον Πολύκαρπο Γιωρκάτζη. Από τις αρχές της ίδιας δεκαετίας στοιβάζονταν τα όπλα για χρήση από την ΕΟΚΑ Β΄. Ο Γρίβας και η χούντα βρίσκονταν σε στενή επικοινωνία και τα σχέδια πραξικοπήματος εκπονούνταν το ένα μετά το άλλο. Η πρώτη πράξη της τραγωδίας συντελέστηκε στις 15 Ιουλίου του 1974. Ο επίλογος γράφτηκε με την τουρκική εισβολή στις 20 Ιουλίου του 1974. Την προδοσία τη σφράγισαν τα λόγια του Μπονάνου, που αποκαλύπτουν και το μέγεθος της. Το ξημέρωμα της 20^{ης} Ιουλίου, αν και γνώριζε για την τουρκική απόβαση, δεν επικοινωνήσε με την Κύπρο, γιατί «είχε ιεραρχήσει άλλα πράγματα να κάνει», όπως είπε στην κατάθεσή του. Είναι επίσης χαρακτηριστική η μαρτυρία του Γεωργίτη ότι ο Μπονάνος είχε δώσει οδηγίες να αφήσουν τους Τούρκους «για λόγους τιμής και γοήτρου να

ακουμπήσουν κάπου στην περιοχή της Κερύνειας».

Για να προλάβω όσους θα βγουν απόψε στα δελτία των ειδήσεων να μιλήσουν για προπαγάνδα ή μύθους του ενός ή του άλλου κόμματος, θα επικαλεστώ μόνο το Πόρισμα για το Φάκελο της Κύπρου, το πόρισμα της Βουλής. Ένα πόρισμα το οποίο συντάχθηκε έπειτα από έρευνα και εξέταση χρόνων. Ένα πόρισμα που δε στοχεύει στην καταγραφή της ιστορίας αλλά στην καταγραφή γεγονότων που θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν οι ιστορικοί. Στην επιτροπή για το Φάκελο της Κύπρου συμμετείχαν εκπρόσωποι όλων των κομμάτων. Δυστυχώς, κάποιιοι δε βρήκαν τη δύναμη να ξεπεράσουν τον κακό τους εαυτό και καταψήφισαν το πόρισμα της επιτροπής.

Εκλεκτοί προσκεκλημένοι,

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Σήμερα, αν το λέμε και το εννοούμε όλοι μας πως θέλουμε την επανένωση του τόπου μας, θέλουμε να συμβιώσουμε με τους Τουρκοκύπριους συμπατριώτες μας σε ένα επανενώμενο κράτος, τότε θα πρέπει να τολμήσουμε, να παραδεχθούμε τα ολέθρια και εγκληματικά λάθη του παρελθόντος. Να τολμήσει να παραδεχθεί η δεξιά και άλλοι ότι οι ανέξοδες πατριωτικές ρητορείες και η ευκολία με την οποία ανακηρύχθηκαν ήρωες και δαφνοστεφανώνονται μέχρι σήμερα άνθρωποι που αποδεδειγμένα είχαν το δικό τους μερτικό στο έγκλημα σε βάρος της Κύπρου απλώς προκαλούν την ίδια την ιστορική αλήθεια. Να τολμήσει να παραδεχθεί πως ήταν λάθος που γενιές και γενιές σε αυτό τον τόπο, ακόμη και μετά το 1974, γαλουχούνταν με την αναβίωση των συνημάτων της ένωσης, της μισαλλοδοξίας και του φανατισμού, στο όνομα της κομματικής συσπείρωσης ή της πολιτικής επιβίωσης.

Έχουμε σήμερα υποχρέωση να αρθούμε όλοι στο ύψος των περιστάσεων. Να πολιτευθούμε με γνώμονα το αύριο του τόπου και όχι τα μικροκομματικά ή μικροπολιτικά οφέλη ή τις όποιες πολιτικές φιλοδοξίες. Ως ΑΚΕΛ δηλώσαμε από την πρώτη στιγμή πως δεν πρόκειται στο Κυπριακό να τραβήξουμε το χαλί κάτω από τα πόδια του Προέδρου, όπως έπραξε η αντιπολίτευση επί Δημήτρη Χριστόφια. Στηρίζαμε και στηρίζουμε τη διαδικασία, αρκεί ο Πρόεδρος να διαπραγματευθεί με συνέπεια και προσήλωση στις αρχές λύσης και στο συμφωνημένο πλαίσιο. Στοχεύουμε σε λύση που να αποστρατιωτικοποιεί την Κύπρο, να ακυρώνει τις εγγυήσεις και να αποκλείει τα όποια δικαιώματα επέμβασης από ξένες δυνάμεις. Λύση που να επανενώνει το έδαφος, το λαό, τους θεσμούς και την οικονομία στο πλαίσιο δικαιοδικής διζωνικής ομοσπονδίας με πολιτική ισότητα, όπως αυτή περιγράφεται στα κείμενα των Ηνωμένων Εθνών. Λύση με μία και μόνη κυριαρχία, ιθαγένεια και διεθνή προσωπικότητα. Λύση που θα διασφαλίζει τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις βασικές ελευθερίες όλων των Κυπρίων.

Η ανάδειξη του Μουσταφά Ακιντζί στην ηγεσία της τουρκοκυπριακής κοινότητας άλλαξε το κλίμα, δημιούργησε προοπτική. Ο ίδιος θα κριθεί βέβαια από τις θέσεις που θα καταθέσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Η έκβαση των συνομιλιών θα καθοριστεί και από το ρόλο που θα διαδραματίσει η Τουρκία, από το αν θα μείνει για ακόμα μια φορά στα λόγια ή θα επιδείξει βούληση για λύση στην πράξη. Είναι προφανές ότι η νέα προσπάθεια που εξελίσσεται δε θα είναι εύκολη. Θα ήταν αφέλεια να θεωρήσουμε ότι ήδη είμαστε κοντά σε συμφωνία.

Αντιθέτως, πρέπει να γνωρίζουμε πολύ καλά ότι ο δρόμος για την επίτευξη λύσης όπως την έχουμε συμφωνήσει θα είναι δύσκολος. Ξέρουμε όμως επίσης πολύ καλά ότι δεν έχουμε άλλη επιλογή παρά να εργαστούμε με προσήλωση σε αρχές και συνέπεια, για να φτάσουμε σε αυτή. Μόνο έτσι θα δημιουργήσουμε συνθήκες ειρήνης, ασφάλειας και σταθερότητας στο νησί. Συνθήκες που θα δημιουργήσουν προοπτικές ευημερίας για το σύνολο του λαού, Ελληνοκύπριους, Τουρκοκύπριους, Μαρωνίτες, Αρμένιους και Λατίνους.

Κύριε Πρόεδρε,

Σαράντα ένα χρόνια μετά ο λαός μας κουβαλά ακόμα στους ώμους του το βάρος από τις συνέπειες της προδοσίας και της κατοχής. Ως πότε; Ας αναλάβουμε όλοι τις ευθύνες μας και ας πράξουμε το καθήκον μας έναντι όσων χάθηκαν υπερασπιζόμενοι τη δημοκρατία και την πατρίδα. Να αφιερώσουμε όλες μας τις δυνάμεις στην υπόθεση της επανένωσης του τόπου μας, για να ζήσουν οι γενιές του αύριο σε Κύπρο διαφορετική από τη σημερινή, Κύπρο ειρηνική και ευημερούσα.

Τιμή και δόξα στους ήρωες μας!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ τον κ. Άντρο Κυπριανού, γενικό γραμματέα του ΑΚΕΛ.

Παρακαλώ τώρα τον πρόεδρο του Δημοκρατικού Κόμματος κ. Νικόλα Παπαδόπουλο να έρθει στο βήμα.

Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ:

Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας,

Έντιμε Πρόεδρε της Βουλής της Μάλτας,

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η σημερινή ειδική συνεδρίαση δηλώνει για μια ακόμη φορά με τον πιο έγκυρο και επίσημο τρόπο, με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο ότι η Βουλή της Κυπριακής Δημοκρατίας δεν αποδέχεται τα τετελεσμένα της τουρκικής εισβολής. Γνωρίζουμε και αναγνωρίζουμε ότι η σημερινή τραγική κατοχή του μισού σχεδόν εδάφους της Κυπριακής Δημοκρατίας από τον τουρκικό στρατό είναι το απότοκο και το αποτέλεσμα του προδοτικού πραξικοπήματος, που έγινε σαν σήμερα πριν από σαράντα ένα χρόνια. Είναι το πραξικόπημα της 15^{ης} Ιουλίου που άνοιξε τις κερκόπορτες, για να περάσουν σχεδόν ανώδυνα οι Τούρκοι εισβολείς και να καταλάβουν το πιο ανεπτυγμένο και πιο παραγωγικό τμήμα της επικράτειας της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Κύριε Πρόεδρε,

Απαίσιας μνήμης επέτειος η 15^η Ιουλίου 1974 και αποφράδα μέρα. Όλοι όσοι μαζευτήκαμε σ' αυτό το ναό της δημοκρατίας σήμερα και τι δε θα δίναμε, για να μας έλειπε αυτή η επέτειος! Όμως σαράντα ένα ολόκληρα χρόνια από τότε μαζευτήκαμε και πάλι, για να καταδικάσουμε ξανά και ξανά τα υποκινούμενα και αδιαχώριστα φοβερά εγκλήματα, του πραξικοπήματος, της προδοσίας, της αφροσύνης, που η χούντα και τα εδώ όργανά της αποτόλμησαν εναντίον της Κύπρου και του νόμιμου Προέδρου εθνάρχη Μακαρίου. Καταδικάζουμε ξανά και ξανά τη βάρβαρη εισβολή, που ακολούθησε, με την αρπαγή και κατοχή της μισής μικρής μας πατρίδας.

Μαζευτήκαμε εδώ, στον ιερό χώρο του κοινοβουλίου, για να διατρανώσουμε και να διακηρύξουμε ξανά και ξανά την ειλημμένη απόφαση του λαού μας, πως όσα χρόνια και να περάσουν, όσες δυσκολίες και να συναντήσουμε δε θα εγκαταλείψουμε τον αγώνα για μια Κύπρο πραγματικά -και όχι πλασματικά- ενωμένη, ελεύθερη από ξένες κηδεμονίες, δημοκρατική και ευημερούσα για το σύνολο των κατοίκων της, Ελληνοκυπρίων, Τουρκοκυπρίων, Μαρωνιτών, Αρμενίων και Λατίνων. Αυτός είναι όρκος, ο όρκος που δώσαμε εμείς ως Δημοκρατικό Κόμμα στον εθνάρχη Μακάριο και που τηρούμε και ανανεώνουμε κάθε χρόνο τέτοιες μέρες. Είναι όμως και χρέος εθνικό και ιστορικό. Είναι ένα χρέος που έχουμε σήμερα, να θυμηθούμε τους νεκρούς ήρωές μας, να παραδειγματιστούμε από το μεγαλείο τους, να προσκυνήσουμε τα γνωστά και άγνωστα μνήματά τους και να αποθέσουμε σ' αυτά τις δοξαστικές δάφνες της αιώνιας ευγνωμοσύνης μας.

Κύριε Πρόεδρε,

Δυστυχώς, τα τελευταία χρόνια δεν έχουμε πολλά έργα να επιδείξουμε, για να προτάξουμε σε ανταπόδοση των θυσιών των ηρώων μας. Σύγχυση, εφησυχασμός, ενασχόληση με τα μικρά, τα δευτερεύοντα, τα καθημερινά, άφησαν εκτός της προσοχής μας τα μεγάλα, τα κύρια και τα ουσιαστικά. Ιδέες παράδοξες, στοχασμοί θολοί, θεωρίες ρομαντικές και ανεραμτίστες προβάλλονται ως σοφίες, σαν ρεαλιστικές, δεδομένες αλήθειες.

Ακόμη χειρότερα, εδώ και σαράντα ένα χρόνια ακούμε από κάποιους τα ίδια επιχειρήματα, την ίδια κινδυνολογία. Οι ίδιοι που κάποτε μας έλεγαν πως δε θέλουμε ένωση σήμερα μας λένε πως δε θέλουμε λύση. Οι ίδιοι που μας έλεγαν κάποτε ανθέλληνες σήμερα μας λένε απορριπτικούς. Τα ίδια επιχειρήματα ακούμε, που έχουν τον ίδιο στόχο, τον ίδιο σκοπό, τη διάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας. Και όλα αυτά παρασύρουν το λαό μας σε μια εθελούσια εθνική και πολιτική συσκότιση, σε αποπροσανατολισμό και αμνησία.

Δυστυχώς, κύριε Πρόεδρε, μία από τις πιο δυσάρεστες πτυχές της δικής μας τραγωδίας είναι πως πλέον αρκετοί δικοί μας, στη δική μας πλευρά, έχουν πείσει τον εαυτό τους πως είναι οι Ελληνοκύπριοι που ευθύνονται για τη μη λύση του Κυπριακού και όχι η κατοχική Τουρκία, εμείς, οι υπερβολικοί, οι άπληστοι, οι ακραίοι εθνικιστές Ελληνοκύπριοι, και όχι η επεκτατική Τουρκία με τα 40 000 και πλέον κατοχικά στρατεύματα στην Κύπρο. Και δυστυχώς αυτή η προσέγγιση έδωσε την ευκαιρία στην Τουρκία να διαιωνίσει το Κυπριακό και να το μετατρέψει από πρόβλημα εισβολής και κατοχής σε δικοινοτικό πρόβλημα, σε εσωτερική διαμάχη Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων.

Καθήκον λοιπόν όλων εμάς, των πολιτικών, είναι να μην επιτρέψουμε να εκφυλιστεί σε αμφιλεγόμενη επιδίωξη ο πεντακάθαρος αγώνας μας, η ξεκάθαρη πορεία μας. Και οφείλουμε να το επαναλάβουμε για χιλιοστή φορά, θέλουμε λύση του Κυπριακού, θέλουμε μία λύση λειτουργική και βιώσιμη, μία λύση που θα διασφαλίζει τη συνέχεια της Κυπριακής Δημοκρατίας, που θα διασφαλίζει τη μία κυριαρχία, τη μία ιθαγένεια, τη μία διεθνή προσωπικότητα, που θα σέβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα όλων των Κυπρίων, μία λύση που θα εδράζεται στις ευρωπαϊκές αρχές και αξίες εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και θα το επαναλάβουμε ακόμη μια φορά, γνωρίζουμε και αναγνωρίζουμε πως η λύση θα είναι πικρή και οδυνηρή, γνωρίζουμε πως πρέπει να συμβιβαστούμε, γνωρίζουμε πως πρέπει να διαπραγματευτούμε. Εμείς όμως λύση διχοτομική δεν αποδεχόμαστε. Δεν αποδεχόμαστε λύση που να καταλύει την Κυπριακή Δημοκρατία και να μετατρέπει την Κύπρο σε τουρκικό προτεκτοράτο. Δεν αποδεχόμαστε λύση εθνικού ξεκαθαρίσματος, που θα θέτει σε άμεσο κίνδυνο την επιβίωση του κυπριακού ελληνισμού. Δεν αποδεχόμαστε λύση που θα δίνει επεμβατικά ή άλλα δικαιώματα στην Τουρκία. Δεν αποδεχόμαστε λύση "καλής γειτονίας" μεταξύ δύο κρατιδίων. Δεν αποδεχόμαστε λύση που να μην είναι λειτουργική, γιατί πολύ απλά μια τέτοια λύση δε θα είναι βιώσιμη. Και

δεν αποδεχόμαστε μια λύση που θα μας κατατάσσει σε πολίτες δεύτερης και τρίτης κατηγορίας μέσα στην ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτή η επί σαράντα ένα χρόνια διακήρυξη περί μη αποδοχής των τετελεσμένων και των λεγόμενων “πραγματικότητων” θα πρέπει πλέον να λάβει μία νέα μορφή αγώνα. Δεν πρέπει να συζητούμε με όρους περασμένων δεκαετιών, όταν γύρω μας όλα αλλάζουν και υπαγορεύουν ν’ αλλάξουμε και εμείς την προσέγγισή μας σε σχέση με τη λύση του Κυπριακού.

Όλοι θέλουμε μια βιώσιμη λύση του Κυπριακού, η οποία θα επανενώνει το λαό μας. Το ερώτημα είναι «πώς πετυχαίνεις αυτό το στόχο;». Με την πολιτική των μονόπλευρων και μονομερών υποχωρήσεων; Με την πολιτική του “καλού παιδιού” και των “γενναιόδωρων προσφορών”; Ελπίζουμε κάποιος επιτέλους να καταλάβουν ότι τα χειροκροτήματα για τις μονομερείς υποχωρήσεις μας διαρκούν μόνο όσο διαρκούν οι υποχωρήσεις μας. Οι μονόπλευρες και μονομερείς υποχωρήσεις δε φέρνουν πρόοδο· φέρνουν τη διολίσθηση σε τουρκικές θέσεις. Η αφετηρία της επόμενης υπαναχώρησης είναι το τέλος και η αρχή της προηγούμενης.

Το Κυπριακό δε θα λυθεί με τις μονόπλευρες και μονομερείς υποχωρήσεις αλλά με τη διεκδίκηση. Και δυστυχώς αυτό που διαπιστώνουμε και σήμερα είναι ότι έχουν υιοθετηθεί πλήρως οι υποχωρήσεις και οι γενναιόδωρες προσφορές του παρελθόντος, εκ περιτροπής προεδρία, ξένοι δικαστές, εγγυημένες πλειοψηφίες, οι βασικές ελευθερίες των Τούρκων και τα δικαιώματα των “χρηστών”. Αυτά είναι που συζητούνται σήμερα από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, σε αντίθεση με το τι έλεγε στον κυπριακό λαό προεκλογικά. Αυτά που συζητούσε ο κ. Χριστόφιας και για τα οποία τον κατακεραύνωνε ο κ. Αναστασιάδης, τα οποία δεσμεύτηκε να ανακαλέσει, αυτά τα ίδια είναι που σήμερα συζητούνται. Και δυστυχώς συνεχίζονται τα λάθη του παρελθόντος.

Εδώ και επτά χρόνια συζητάμε και διαπραγματευόμαστε το Κυπριακό με τουρκικούς όρους, γιατί δυστυχώς η Τουρκία αποδέχεται να συζητήσει μαζί μας μόνο δύο πράγματα, τη διακυβέρνηση ή αλλιώς την αποδόμηση της Κυπριακής Δημοκρατίας και τις εξαιρέσεις με τις οποίες οι πρόσφυγες δε θα επιστρέψουν στα σπίτια τους. Και δυστυχώς επιμένουμε να συνεχίζουμε τη λανθασμένη τακτική των προηγούμενων χρόνων. Η “διασταυρούμενη διαπραγμάτευση”, που μας υποσχέθηκε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, εξαντλείται στη συζήτηση της διακυβέρνησης και των κριτηρίων, των ούτω καλούμενων “κριτηρίων”, για το περιουσιακό και το εδαφικό. Συζητάμε μόνο τις πτυχές του Κυπριακού που ενδιαφέρουν την Τουρκία και όχι τα ακανθώδη για την ελληνοκυπριακή πλευρά θέματα, όπως είναι οι εγγυήσεις, η ασφάλεια, ο στρατός και οι έποικοι. Μας λένε κάποιος καθημερινά πως υπάρχει καλό κλίμα, πως υπάρχει πρόοδος. Μα τι είδους πρόοδος υπάρχει στο εδαφικό; Είδαμε χάρτη εδαφών που θα μας επιστραφούν; Αποποιήθηκε η Τουρκία τις εγγυήσεις και τα επεμβατικά της δικαιώματα; Αποδέχθηκε ότι θα πρέπει να αποχωρήσουν οι έποικοι; Απέσυρε την απαίτησή της το ευρωπαϊκό κεκτημένο να προσαρμοστεί στη λύση του Κυπριακού και όχι η λύση του Κυπριακού στο ευρωπαϊκό κεκτημένο; Αποχώρησαν τα τουρκικά στρατεύματα και δεν το καταλάβαμε; Γιατί αυτά τα κεφάλαια που ενδιαφέρουν εμάς συμφωνήθηκε να συζητηθούν στο τέλος; Τελικά, το πολυδιαφημιζόμενο “καλό κλίμα” είναι να συζητάμε μόνο ό,τι θέλει η άλλη πλευρά και το “πάρε-δώσε” να έχει μετατραπεί σε “δώσε” της ελληνοκυπριακής πλευράς;

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η σκέψη σήμερα στρέφεται κυρίως στους νεκρούς ήρωές μας, αλλά η μέρα αυτή είναι αφιερωμένη και σε όσους υποφέρουν από την οδυνηρή νοσταλγία των σκλαβωμένων τόπων τους, σ’ όσους αναμένουν ακόμη να μάθουν για την τύχη των αγαπημένων τους προσώπων, σ’ όσους επιμένουν και δεν ξεχνούν τις ρίζες τους, τους κατεστραμμένους προγονικούς τάφους, τους λεηλατημένους ναούς και τις συλημένες εκκλησίες. Από εμάς εξαρτάται να εμψυχήσουμε μια μεγάλη δόση αισιοδοξίας στον κυπριακό ελληνισμό. Πρέπει να πιστέψει ειλικρινά ο λαός μας στο δίκαιό του και όχι να παρασύρεται από ανιστόρητες αναφορές σε μητέρες πατρίδες που έφεραν το κακό στον τόπο του, γι’ αυτό πρέπει να πληρώσει το τίμημα! Πρέπει να πιστέψει ο λαός μας στην τελική δικαίωσή του. Η ιστορία του υποβασιάζει τη μοίρα του και του δίνει τα μέσα, για να αισιοδοξεί. Στον πολύπαθο τόπο του ο κυπριακός ελληνισμός έμαθε να αμύνεται. Έμαθε να αντιμετωπίζει και τα αρπακτικά και τις γαμπώνυχες συνωμοσίες.

Η Κύπρος μέσα στην τρισχιλιετή ιστορία της από τις αρχαίες περγαμηνές παρομοιάζεται με ασπίδα. Είναι η ασπίδα του λαού μας. Η σημερινή μας κατάσταση είναι σίγουρα δύσκολη, όμως υπήρξαν πολύ δυσκολότερες συνθήκες και επιβιώσαμε, όπως θα επιβιώσουμε και τώρα. Δεν ξεχνάμε. Εδώ θα μείνουμε, στη γη που μας γέννησε. Γι’ αυτή τη γη συνεχίζουμε τον αγώνα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ τον κ. Παπαδόπουλο για την ομιλία του.

Καλώ τώρα τον κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο της ΕΔΕΚ, τον κ. Γιώργο Βαρνάβα, να έρθει στο βήμα.

Γ. ΒΑΡΝΑΒΑ:

Κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας,

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής της Μάλτας,

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Σαράντα ένα χρόνια από την ξένη συνωμοσία, την προδοσία και το έγκλημα είμαστε εδώ σε συναπάντημα χρέους και τιμής, σαράντα ένα χρόνια από τη μεγαλύτερη προδοσία στη σύγχρονη ελληνική ιστορία τιμούμε τους υπέροχους αγωνιστές της αντίστασης κατά του προδοτικού πραξικοπήματος της 15^{ης} Ιουλίου του 1974, όλους όσους έδωσαν τη ζωή τους για τη δημοκρατία και την ελευθερία, όσους έπεσαν αγωνιζόμενοι κατά της τουρκικής εισβολής, όλους αυτούς που χωρίς υπολογισμό θυσίας, αντιστάθηκαν στους ξενοκίνητους εγκάθετους της χούντας και της ΕΟΚΑ Β΄, που με το πραξικόπημα εναντίον του εθνάρχη Μακαρίου οδήγησαν τον τόπο στην εθνική τραγωδία. Σαράντα ένα χρόνια από τότε θυμόμαστε και τιμούμε τον ξεσηκωμό του λαού μας εναντίον του πραξικοπήματος, με το εφεδρικό, τους νομιμόφρονες αστυνομικούς, την προεδρική φρουρά, τους αντιστασιακούς αγωνιστές σε ολόκληρη την Κύπρο.

Το προδοτικό πραξικόπημα έφερε ακόμα ένα μεγαλύτερο έγκλημα, άνοιξε την κερκόπορτα στην παραδοκώδεια Τουρκία, η οποία ανέμενε με υπομονή τους Εφιάλτες του ελληνισμού, για να κινηθεί. Μέσα από τις στάχτες και τα ερείπια που επεσώρευσαν οι άθλιοι προδότες του πραξικοπήματος και η επιδρομή των νεοσουλτάνων της Άγκυρας, ο λαός μας κατάφερε να σταθεί στα πόδια του και να στηρίξει το κυπριακό κράτος ως το μόνο υποκείμενο διεθνούς δικαίου.

Σαράντα ένα χρόνια από την προδοσία και το έγκλημα και η μνήμη οφείλει να είναι παρούσα, μνήμη αδυσώπητη για τους ενόχους και τις ενοχές, όχι για την αναβίωση ενός απεχθούς διχαστικού παρελθόντος, αλλά για να φωτίζεται διδακτικά το μέλλον. Σαράντα ένα χρόνια από τότε και η εθνική λαϊκή ενότητα είναι απολύτως αναγκαία για την εθνική επιβίωση. Όμως η ενότητα δε σημαίνει ιστορική αμνησία, παραχάραξη της αλήθειας και πλαστογράφηση των γεγονότων. Ποτέ στην ιστορία των λαών δε θεμελιώθηκε η εθνική ενότητα και η επιτυχής μελλοντική πορεία στη βάση διαγραφής εθνικών εγκλημάτων αλλά, αντίθετα, με τη συντήρηση αυθεντικής της ιστορικής μνήμης, για να φωτίζει διδακτικά το παρόν και το μέλλον. Σαράντα ένα χρόνια μετά οι τραγικές συνέπειες της προδοσίας και του εγκλήματος παραμένουν ωστόσο αναλλοίωτες. Η τουρκική κατοχή συνεχίζεται, ο εποικισμός εντείνεται, οργιάζει ο σφετερισμός των ελληνοκυπριακών περιουσιών και καταστρέφεται η πολιτιστική μας κληρονομιά.

Ο λαός μας επιδιώκει λύση το συντομότερο δυνατό, αλλά λύση που δε θα νομιμοποιεί τα κατοχικά δεδομένα, αλλά θα τα καταργεί, που δε θα στηρίζεται σε καταστρατήγηση αλλά διασφάλιση των δικαιωμάτων και των βασικών ελευθεριών, που θα στηρίζεται στις αρχές της δημοκρατίας, ότι η πλειοψηφία κυβερνά και η μειοψηφία κατοχυρώνεται, λύση χωρίς διαχωριστικά τείχη, ξένους στρατούς και φυλετικούς ρατσιστικούς διαχωρισμούς, με ενότητα κράτους, λαού, χώρου, θεσμών και οικονομίας, με κατάργηση εγγυήσεων και κηδεμονευτικών βαρών, μια λύση που θα στηρίζεται στις αρχές και τα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών και στο ευρωπαϊκό κεκτημένο. Ο λαός μας δε βολεύεται με μισή πατρίδα. Θέλουμε ακέραια και λεύτερη πατρίδα για όλους τους νόμιμους κατοίκους της, Ελληνοκυπρίους και Τουρκοκυπρίους. Γι' αυτή τη λύση θα αγωνιστούμε, γιατί μόνο μια τέτοια λύση μπορεί να αντέξει στη δοκιμασία του χρόνου, μόνο μια τέτοια λύση θα φέρει τη μόνιμη ειρήνη, την ασφάλεια, την ευημερία και την ανάπτυξη στην πατρίδα μας.

Η ανάδειξη του νέου ηγέτη της τουρκοκυπριακής κοινότητας με τις γνωστές διαχρονικές του θέσεις για τη λύση του Κυπριακού έχουν δημιουργήσει ένα θετικό κλίμα και προσδοκίες για τις διαπραγματεύσεις που έχουν επαναρχίσει. Ωστόσο, η αναντίληκτη αλήθεια είναι ότι τον καθοριστικό ρόλο για τη λύση τον έχει η Τουρκία. Η Τουρκία θα πρέπει να αποφασίσει αν θα συνεχίσει την επιδρομική και επεκτατική της πολιτική ή αν επιτέλους θα συμφιλιωθεί με την ιδέα μιας λύσης στο Κυπριακό που θα αποκαθιστά συνθήκες ασφάλειας και σταθερότητας στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου, μιας λύσης που θα αίρει τα εμπόδια και για την ικανοποίηση των ευρωπαϊκών της φιλοδοξιών. Είναι γι' αυτό που, αντί να εξαντλούμαστε σε εσωτερικές πολιτικές συζητήσεις, θα πρέπει να προχωρήσουμε σε κινητοποίηση διεθνώς και εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να ασκηθούν πιέσεις και για να αξιοποιηθούν δυνατότητες επιρροών πάνω στην Τουρκία. Θα πρέπει ακόμα η Ευρωπαϊκή Ένωση να αναλάβει τις ευθύνες της απέναντι στο πρόβλημα της στρατιωτικής κατοχής μιας χώρας μέλους της από μια άλλη χώρα που ζητά να ενταχθεί στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Η ενεργός επικουρική συνδρομή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις προσπάθειες για λύση είναι θεμελιακή υποχρέωση, για να είναι η λύση όχι απλώς λειτουργική και βιώσιμη, αλλά και πλήρως συμβατή με τις αρχές, τις αξίες και τους κανόνες λειτουργίας που ισχύουν στην Ευρώπη. Δε θα δεχθούμε λύσεις που καταστρατηγούν τη δημοκρατική αρχή της πλειοψηφίας, εκ περιτροπής προεδρίες και σταθμισμένη ψήφο και φαλκίδευση των δημοκρατικών δικαιωμάτων του λαού μας. Αυτή είναι η επιταγή των υπέροχων ηρώων και μαχητών της αντίστασης κατά του πραξικοπήματος και της τουρκικής εισβολής.

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Για άλλη μια φορά καταδικάζουμε την προδοσία και το έγκλημα. Μνημονεύουμε και τιμούμε τους

ηρωικούς μας νεκρούς. Τιμούμε τους αντιστασιακούς αγωνιστές, όσους έδωσαν τη ζωή τους για την απόκρουση της τουρκικής εισβολής. Υποκλινόμαστε στην υπέροχη αντίσταση του λαού μας. Όσοι αναμένουν ότι ο λαός μας θα καμφθεί και θα γονατίσει ματαιοπονούν. Θα συνεχίσουμε τον αγώνα για λύση που θα διασφαλίζει τη φυσική και την εθνική επιβίωση του κυπριακού ελληνισμού. Η αντίσταση λαού και ηγεσίας θα συνεχιστεί, όπως μας την κληροδότησε επιτακτικά η φωνή του Μακαρίου στις 15 Ιουλίου του 1974. Τιμή και δόξα στους αγωνιστές της αντίστασης! Ο αγώνας συνεχίζεται. Όλοι μαζί για τη σωτηρία της Κύπρου!

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ τον κ. Βαρνάβα.

Παρακαλώ τώρα τον πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κόμματος κ. Δημήτρη Συλλούρη να προσέλθει στο βήμα.

Δ. ΣΥΛΛΟΥΡΗΣ:

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας,

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής της Μάλτας,

Σήμερα τιμούμε όσους αγωνίστηκαν και θυσιάστηκαν για ελευθερία, δημοκρατία, αξιοπρέπεια και δικαιοσύνη. Η 15^η Ιουλίου του 1974 ήταν μια εφιαλτική στιγμή που τραυμάτισε την πατρίδα μας και στιγμάτισε το μέλλον του λαού μας. Ο φανατισμός, η διχόνοια και το μίσος εκείνης της εποχής οδήγησαν σε εμφύλιο διχασμό. Αυτό το διχασμό εκμεταλλεύτηκε η ξενοκίνητη χούντα των Αθηνών, για να αιματοκυλίσει την Κύπρο με το αδελφοκτόνο πραξικόπημα. Η σημερινή θλιβερή επέτειος τεκμηριώνει ότι η εκδούλευση στους ξένους, η διάσπαση και ο φανατισμός μόνο κακά φέρνουν στην πατρίδα. Και, επειδή οι δόλιες μεθοδεύσεις των ξένων συνεχίζουν και σήμερα, πρέπει να οικοδομήσουμε την ενότητα μεταξύ μας.

Πέρασαν τέσσερις δεκαετίες και το Κυπριακό ήταν και παραμένει ένα άλυτο διεθνές πρόβλημα παράνομης εισβολής και συνεχιζόμενης κατοχής. Σε αυτά τα σαράντα χρόνια η πλευρά μας δεν κατάφερε ποτέ να έχει διαχρονικούς και συμφωνημένους στόχους. Αντίθετα, η Τουρκία υλοποιεί σταθερά το στόχο της, για να αποδεχθεί η διεθνής κοινότητα την ύπαρξη δύο λαών και δύο εθνικών κρατών στην Κύπρο. Ως εκ τούτου, η Τουρκία δεν πρόκειται να συναινέσει σε απώλεια των γεωστρατηγικών πλεονεκτημάτων που απέκτησε με την εισβολή και την κατοχή στην Κύπρο και ρεαλιστικά αυτό πρέπει να το αντιληφθούμε. Κύριος στόχος της ήταν και είναι η αποαναγνώριση της κρατικής οντότητας της Κυπριακής Δημοκρατίας. Έτσι θα διατηρήσει τη φυσική στρατιωτική παρουσία της σε μια περιοχή όπου η Άγκυρα θέλει να επικυριαρχήσει γεωπολιτικά και ενεργειακά.

Ποια είναι όμως τα χαρακτηριστικά της κατάστασης του Κυπριακού; Η καλή θέληση της πλευράς μας γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης διαχρονικά από την Τουρκία. Η αντικατοχική αντίσταση του λαού συνεχίζει να εξασθενεί και να τείνει να εξαλειφθεί. Η κινητοποίηση της Άγκυρας, με τη δυνατή της διπλωματία για αναβάθμιση του ψευδοκράτους, δημιουργεί προβλήματα στην αποδοχή των δικών μας θέσεων. Η Τουρκία εκμεταλλεύεται τη διαδικασία, για να κερδίζει πολιτικά κεκτημένα, με ή χωρίς τη λύση του Κυπριακού. Στα κατεχόμενα αναδεικνύεται μια νέα γενιά ικανών πολιτικών, που είναι πειστικοί, για να προωθήσουν τους τουρκικούς στόχους στην Κύπρο. Οι προσφυγές Ελληνοκυπρίων στην “Επιτροπή Αποζημιώσεων” και η δημιουργία τετελεσμένων επί του εδάφους υπονομεύουν τον αγώνα μας. Η οικονομική κρίση σε Κύπρο και Ελλάδα καθιστούν την Αθήνα και τη Λευκωσία ευάλωτες σε πιέσεις. Παρά τους πιο πάνω υπαρκτούς κινδύνους, η Κυπριακή Δημοκρατία εξακολουθεί να έχει ισχυρά ερείσματα. Τέτοια είναι η στρατηγική συνεργασία με το Ισραήλ, την Αίγυπτο και τις ευρωπαϊκές χώρες, αλλά και τη Ρωσία, η ένταξη της Κύπρου στον ενεργειακό χάρτη λόγω φυσικού αερίου, η συμμετοχή της Κυπριακής Δημοκρατίας στα ευρωπαϊκά και διεθνή κέντρα λήψης αποφάσεων, η δυνατότητα της Κυπριακής Δημοκρατίας να ενεργεί ως συνδετικός κρίκος μεταξύ φιλικών αραβικών χωρών και του Ισραήλ, το πλεονέκτημα να είναι η Κύπρος γέφυρα του δυτικού κόσμου και ιδιαίτερα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη Μέση Ανατολή, η δυνατότητα ανάπτυξης ενεργειακών σχέσεων με κυβερνήσεις και οικονομικούς κολοσσούς που μπορούν να επηρεάσουν και την πολιτική εξέλιξη των ζητημάτων της Ανατολικής Μεσογείου.

Με όλα τα πιο πάνω επιβάλλεται πυλώνως της στρατηγικής μας να είναι η θέση ότι τα συμφέροντα και οι επενδυτικές βλέψεις που έχουν οι ισχυρές χώρες στη γειτονία μας εξυπηρετούνται, μόνο αν υπάρχει σταθερότητα και ασφάλεια στην περιοχή. Σταθερότητα, ειρήνη και ασφάλεια, που διασφαλίζονται μόνο με μία σωστή και βιώσιμη λύση του Κυπριακού, που θα εδράζεται στο ευρωπαϊκό κεκτημένο, στις ευρωπαϊκές αρχές και αξίες. Οι ενδιαφερόμενοι στην Ανατολική Μεσόγειο πρέπει να κατανοήσουν ότι μια κακή λύση μπορεί να τινάξει όλα στον αέρα και πρέπει να μην την επιτρέψουν, ιδιαίτερα να μην πιέζουν προς αυτή την κατεύθυνση.

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Διανύουμε ήδη μια νέα φάση διαπραγματεύσεων και επιβάλλεται να μείνουμε μακριά από ψευδαισθήσεις και αυταπάτες. Στο εξωτερικό να ξεκαθαρίσουμε τις σχέσεις με όλους τους ενδιαφερόμενους και να δώσουμε σε αυτές περιεχόμενο. Στο εσωτερικό πρέπει να αποκτήσουμε συνεννόηση, συναντίληψη, κοινή ευθύνη και ενότητα, για να προασπίσουμε τα συμφέροντά μας. Η ομόφωνη απόφαση του Εθνικού Συμβουλίου του Σεπτεμβρίου του 2009 είναι ένα υπόβαθρο ενότητας, που καθορίζει το περιεχόμενο της λύσης που όλοι υποτίθεται ότι αποδεχτήκαμε.

Το Ευρωπαϊκό Κόμμα εκφράζει την αντίθεσή του σε υιοθέτηση επιλογών αδιευκρίνιστου περιεχομένου, όπως είναι η διζωνική δικαιοδική ομοσπονδία, ιδιαίτερα όταν χρησιμοποιείται, για να εξαλείψει από τη λύση μέρος του ευρωπαϊκού κεκτημένου και να καταπατήσει ανθρώπινα δικαιώματα. Τη σωστή λύση που θα αντέξει στο χρόνο και θα φέρει την ειρήνη, την ασφάλεια και την ελευθερία στον τόπο μας για όλο το λαό μας και το σύνολό του θα πρέπει να την επιδιώξουμε στη βάση του ότι είμαστε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η πάγια θέση του Ευρωπαϊκού Κόμματος είναι ότι η λύση του Κυπριακού πρέπει να είναι ευρωπαϊκή και να εδράζεται στις ευρωπαϊκές αρχές, αξίες και στο ευρωπαϊκό κεκτημένο. Πλέον η ευρωπαϊκή διάσταση της λύσης αναδεικνύεται από όλους σχεδόν ως η βασική κυρίαρχη παράμετρος που πρέπει να έχει η λύση που επιζητά και αποδέχεται η πλευρά μας. Και αυτό είναι ενθαρρυντικό.

Θα υποδεχθούμε σε λίγες μέρες τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. Γιούνκερ και ελπίζουμε ότι θα πάρει μια πιο συγκεκριμένη μορφή η εμπλοκή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Κυπριακό. Την ίδια στιγμή πρέπει να αποφεύγουμε ενέργειες που δίνουν την εντύπωση ότι στην Κύπρο έχουν δύο συμπροέδρους που επιχειρούν να δημιουργήσουν συνθήκες “καλής γειτονίας” μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του ψευδοκράτους. Γι’ αυτό όλες οι ενέργειες που δρομολογούνται και ειδικά τα μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης που συζητούνται πρέπει να σέβονται την κυριαρχία της Κυπριακής Δημοκρατίας και να αποτρέπουν τον κίνδυνο να αναβαθμιστεί το ψευδοκράτος σε κράτος. Τα μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης, που είναι χρήσιμα, πρέπει να αποκαθιστούν το ενιαίο της επικράτειας της Κύπρου, να καταργούν τη διαχωριστική γραμμή της κατοχής και να ανατρέπουν την εικόνα που επιχειρείται να διαμορφωθεί, ότι στην Κύπρο υπάρχουν δύο κυρίαρχες κρατικές οντότητες.

Κύριε Πρόεδρε,

Η ενότητα και η συσπείρωση όλων μας σε συντεταγμένους στόχους είναι η βάση της επιτυχίας και της προσπάθειάς μας. Ομόψυχοι, συντεταγμένοι και αδελφωμένοι πρέπει να δώσουμε τη μάχη για την τελική λύση. Έχουμε χρέος να συνεχίσουμε τον αγώνα όσων μνημονεύουμε σήμερα. Έχουμε χρέος να παραμείνουμε ενωμένοι και απτόητοι με πίστη, υπευθυνότητα και αποφασιστικότητα. Έχουμε χρέος απέναντί τους να θωρακίσουμε την πατρίδα μας, να ξεριζώσουμε τη διαπλοκή και τη διαφθορά και την ατιμωρησία από το σώμα της κοινωνίας μας. Έχουμε χρέος να ταυτίσουμε την πολιτική με την ηθική. Έχουμε χρέος να δημιουργήσουμε ένα σύγχρονο, δίκαιο, εύρυθμο, αμερόληπτο, έντιμο, οικονομικό και ευέλικτο κράτος. Ένα δημοκρατικό, λειτουργικό, εύπορο και σύγχρονο κράτος μπορεί να είναι το σταθερό θεμέλιο για την οικοδόμηση μιας ελεύθερης πατρίδας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Στη συγκυρία που διερχόμαστε η πολιτική διαίρεση δεν έχει θέση ανάμεσά μας. Σήμερα για εμάς η ενότητα δεν είναι επιλογή και προαίρεση· είναι υποχρέωση και αδήριτη ανάγκη. Οφείλουμε όλοι μας να εργαστούμε, για να σεριώσει η ελπίδα της δικαίωσης του λαού μας, για να λάμψει ο ποθητός ήλιος της δικαιοσύνης στους ουρανούς της βασανισμένης μας πατρίδας. Το χρωστούμε στο λαό μας, το χρωστούμε στον τόπο μας, το χρωστούμε σε όσους θυσιάστηκαν.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ τον κ. Συλλούρη.

Παρακαλώ τον πρόεδρο του Κινήματος Οικολόγων Περιβαλλοντιστών κ. Περδίκη να πάρει το λόγο.

Γ. ΠΕΡΔΙΚΗΣ:

Εξοχότατε Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας,

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Αντιπροσώπων,

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Αντιπροσώπων της Μάλτας,

Κυρίες και κύριοι,

Παρόντες και απόντες,

Συμπληρώνονται σήμερα σαράντα ένα χρόνια από την αποφράδα ημέρα του προδοτικού πραξικοπήματος της ελληνικής χούντας κατά του εκλεγμένου Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας, του

Αρχιεπισκόπου Μακαρίου, και η πατρίδα μας περιμένει ακόμα δικαίωση.

Η τουρκική εισβολή που ακολούθησε το πραξικόπημα έφερε ξεριζωμό, προσφυγιά, εθνοκάθαρση και διχοτόμηση. Δυστυχώς, σαράντα ένα χρόνια μετά, είμαστε ακόμα αντιμέτωποι με τα τετελεσμένα της εισβολής λόγω της τουρκικής αδιαλλαξίας, της αδιαφορίας της διεθνούς κοινότητας, αλλά και λόγω των λανθασμένων χειρισμών της εκάστοτε κυπριακής ηγεσίας. Ό,τι ξεκίνησε από τα σκοτεινά παρασκήνια του ΝΑΤΟ ολοκληρώθηκε αιματηρά επί του εδάφους από τους προδότες της ΕΟΚΑ Β΄ και τη χούντα και αργότερα από τις τουρκικές μεραρχίες. Οι υπερασπιστές της κυπριακής ανεξαρτησίας βρέθηκαν άοπλοι και προδομένοι απέναντι στα τανκς της προδοσίας και στον πάνοπλο Αττίλα. Παρά την υπεροπλία του κακού, χωρίς να μετρήσουν το κόστος της αντίστασης, έδωσαν ηρωικά τη μάχη της τιμής.

Το καυτό εκείνο μαύρο καλοκαίρι του 1974 χάσαμε στο πεδίο των πολεμικών επιχειρήσεων, αλλά δεν ηττηθήκαμε ιδεολογικά. Χάρη στις θυσίες του λαού μας, την ιερή σπονδή αίματος των χιλιάδων νεκρών, τραυματιών και αγνοουμένων, κρατάμε πεισματικά ελεύθερο αυτό το βράχο, το ρότσον με τις ελιές και τις τερασιές, κατά το μέγαν Κύπριο ποιητή Κώστα Μόντη. Δε συνθηκολογήσαμε με το άδικο και τη βία. Επιβιώνουμε, παρά τα αλλεπάλληλα λάθη της πολιτικής μας ηγεσίας, που στάθηκε διαχρονικά ανάξια να διαχειριστεί τη μεγάλη θυσία των ηρώων της κυπριακής ελευθερίας και δημοκρατίας.

Τέτοιες ώρες είναι εύκολα τα μεγάλα λόγια για τους ήρωες της δημοκρατίας και της ελευθερίας. Οι σημερινές πράξεις είναι οι δύσκολες, διότι σήμερα ο λαός μας αντιμετωπίζει μια νέα κατοχή και νέες ασύμμετρες απειλές. Σήμερα η Κυπριακή Δημοκρατία οδηγείται δεμένη πισθάγκωνα στη διάλυση και στην κατάλυση. Αφού με πράξεις εγκληματικές το πολιτικό και οικονομικό κατεστημένο της χώρας μας έσπειρε την απαξίωση και την απόγνωση στον πάντα απατημένο και παραπλανημένο λαό μας, τώρα ετοιμάζεται να τον ξεπουλήσει σε τιμή ευκαιρίας σε άνομους δυνάστες. Η Κυπριακή Δημοκρατία, για την οποία τόσο αγωνίστηκαν και έχασαν ακόμα και τη ζωή τους εκείνους τους σκοτεινούς καιρούς της παρανομίας, του πραξικοπήματος, της τουρκικής εισβολής και του μεταπραξικοπήματος, τώρα εκτίθεται στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων ως αναλώσιμο είδος και εδωδιμο αγαθό. Οι οίωνοί -τα σημάδια των καιρών- είναι σκοτεινοί. Ο κίνδυνος που αντιμετωπίζει η Κυπριακή Δημοκρατία και η ελευθερία του λαού μας δεν έπαψε ποτέ να υφίσταται. Κινδυνεύουμε, όπως και τότε, από τους σχεδιασμούς της Τουρκίας και των συμμάχων της. Κινδυνεύουμε όμως περισσότερο, όπως και τότε, από την έλλειψη προγραμματισμού, πρόβλεψης και προετοιμασίας. Κινδυνεύουμε, επειδή ελλείπουν η αποφασιστικότητα και η σοφία, η πίστη και η αντοχή, ο δυναμισμός και η διεκδικητικότητα, η ενότητα και η σύμπνοια, η ελπίδα και το όραμα απ' αυτούς που ηγούνται και παίρνουν τις καθοριστικές αποφάσεις για το λαό μας.

Εμείς, οι Οικολόγοι της Κύπρου, αλλά έχω την εντύπωση και πολλοί άλλοι Κύπριοι, έχουμε ένα μεγάλο όραμα για τη μοιρασμένη μας πατρίδα, που μας γεμίζει ελπίδες. Είναι το όραμα για μια ενωμένη μεν αλλά κυρίως ελεύθερη πατρίδα. Αυτές τις δύσκολες και κρίσιμες ώρες, που είναι πεπερασμένες στιγμές στους αιώνες της πολυτάραχης και ταραγμένης ιστορίας του νησιού μας, καλούμαστε να κρατήσουμε ρότα σταθερή και αταλάντευτη που να μας οδηγεί στην απελευθέρωση. Ως Κίνημα Οικολόγων δεν μπορούμε να συναινέσουμε στη συνθηκολόγηση με το άδικο. Παραμένουμε σταθερά προσηλωμένοι στο στόχο για μια Κύπρο ελεύθερη, ενιαία, κυρίαρχη και ανεξάρτητη, χωρίς ξένους στρατούς, στρατιωτικές βάσεις και εποίκους, με πλήρως κατοχυρωμένα και σεβαστά τα ανθρώπινα και πολιτικά δικαιώματα όλων των Κυπρίων ανεξάρτητα από φυλετική ή εθνική καταγωγή, Ελληνοκυπρίων, Τουρκοκυπρίων, Μαρωνιτών, Αρμενίων και Λατίνων. Καλούμαστε όλοι να υποστηρίξουμε και σήμερα με την αποφασιστικότητα όσων τη θυσία τιμούμε αυτές τις μέρες τις αξίες της δημοκρατίας και της ελευθερίας. Με τις ελιές και τις τερασιές πάνω στο ρότσον μας!

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ τον κ. Περδίκη.

Παρακαλώ, ο κ. Νίκος Κουτσού, βουλευτής της Συμμαχίας Πολιτών, από τη θέση του να απευθύνει το λόγο στο σώμα.

Ν. ΚΟΥΤΣΟΥ:

Κύριοι Πρόεδροι της Δημοκρατίας, της Βουλής των Αντιπροσώπων της Μάλτας και της Βουλής των Αντιπροσώπων της Κύπρου,

Σαράντα ένα ολόκληρα χρόνια έχουν περάσει από τις μαύρες εκείνες μέρες του Ιούλη του 1974. Για κάποιους τα χρόνια έχουν περάσει και οι θύμησες έχουν ξεθωριάσει, για τους περισσότερους όμως οι αναμνήσεις παραμένουν ανεξίτηλες στη μνήμη τους. Όσων η μνήμη δεν έχει ξεθωριάσει και όσοι δε δέχονται τα γεγονότα που έχει δημιουργήσει η Τουρκία ζουν ένα πραγματικό θέατρο του παραλόγου.

Ζούμε σε μια εποχή όπου γίνεται κριτική -και δικαίως- στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που δεν επιμένει στην εφαρμογή του ευρωπαϊκού κεκτημένου, αλλά την ίδια στιγμή προτείνεται και μια λύση που, αν εφαρμοστεί, σημαίνει ακρωτηριασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Δεν ξέρω αν τους έχει επηρεάσει η πρόσφατη δήλωση

του λόρδου Χάνει να ξεχάσουν τα ανθρώπινα δικαιώματα όσοι βέβαια υποστηρίζουν διζωνική δικαιοδική ομοσπονδία, αλλά για όσους μελετούν σοβαρά τη διζωνική δικαιοδική ομοσπονδία με πολιτική ισότητα καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι αποκλείεται να εφαρμοστούν και τα δυο, δηλαδή επιστροφή όλων των προσφύγων και διζωνική δικαιοδική ομοσπονδία, η οποία υπάρχει μόνο σε μια χώρα παγκοσμίως, και αυτή είναι η Βοσνία-Ερζεγοβίνη, το παράδειγμα της οποίας οι υποστηρικτές της διζωνικής δικαιοδικής ομοσπονδίας αρνούνται να μελετήσουν και να αναλύσουν, διότι έτσι θα καταλάβουν ότι ο λόρδος Χάνει έχει δίκαιο. Αρνούνται επίσης να μας πουν, πέραν της γενικότερης αναφοράς ότι προνοείται στα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών η διζωνική δικαιοδική ομοσπονδία, ποια είναι αυτά τα ψηφίσματα και τι συγκεκριμένα προβλέπουν. Τα δεδομένα της Κύπρου είναι τέτοια, που εφαρμογή της διζωνικής δικαιοδικής ομοσπονδίας σημαίνει μορφή διχοτόμησης. Και όσοι την υποστηρίζουν δε θα μπορούν αύριο να μας πουν ότι δεν έχουν βλάψει τον κυπριακό λαό. Τους το λέμε καθαρά και τους το λέμε από τώρα, για να μην μας πουν ότι δεν το προέβλεψαν.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση βασίστηκε στην αρχή της ελεύθερης βούλησης των λαών για διακίνηση και εγκατάσταση ανθρώπων, αγαθών και υπηρεσιών, ενώ η λύση που συζητείται, από όσα έχουν μέχρι στιγμής διαρρεύσει, είναι λύση που βασίζεται στις εγγυημένες πλειοψηφίες. Πώς θα έχουμε λοιπόν επιστροφή όλων των προσφύγων και ταυτόχρονα διατήρηση της πληθυσμιακής αναλογίας μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων; Άρα προβολή της διζωνικότητας και αναλογία μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων δεν μπορεί να υπάρξει, διότι σημαίνει υπεροχή του τοπικού στοιχείου που θα δημιουργηθεί και θα αποτελείται από εποίκους και Ελληνοκύπριους που θα επιστρέψουν.

Χωρίς να προσδιορίζουν τη μορφή λύσης, αποφαίνονται ορισμένοι γενικά και αόριστα ότι η λύση θα φέρει οικονομική ανάπτυξη και επανεκκίνηση της οικονομίας, πράγμα το οποίο δε στηρίζεται ούτε και υποβοηθείται από κανένα άλλο λόγο. Αφού δεν ξέρουμε τι θα περιέχει η λύση, πώς καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι θα επιφέρει οικονομική ανάπτυξη; Μπορεί να γίνει και το αντίθετο, δηλαδή μια κακή λύση να φέρει οπισθοδρόμηση στην οικονομία. Άρα θα πρέπει να περιμένουμε να δούμε τη μορφή της λύσης, για να μπορέσουμε να υπολογίσουμε και το κόστος διακυβέρνησης. Γενικά όμως λέγεται και γίνεται αποδεκτό ότι ένα ενιαίο κράτος έχει λιγότερο κόστος από το ομοσπονδιακό. Άρα χωρίς να ξέρουμε τη λύση δεν μπορούμε να υπολογίσουμε το κόστος και από πού θα το καλύψουμε αυτό. Είναι λόγια του αέρα ότι θα κατατεθούν λεφτά στο ταμείο για τη λύση, όπως λέχθηκε και το 2004.

Μας κατηγορούν ότι η αλλαγή στη στρατηγική και στο στόχο, δηλαδή απεγκλωβισμός μας από τη διζωνική δικαιοδική ομοσπονδία, θα μας γελοιοποιήσει. Στο επιχείρημα αυτό ανταπαντάμε «πού μας οδήγησε η προσπάθεια επίτευξης λύσης στα πλαίσια μιας διζωνικής δικαιοδικής ομοσπονδίας;». Σαράντα ένα χρόνια μετά και τίποτα ουσιαστικό δεν έγινε. Η πολιτική που ακολουθήθηκε μέχρι σήμερα είναι στην πραγματικότητα μονόδρομος, γιατί δεν αποβλέπει στη λύση αλλά στη διάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας και στην πάροδο του χρόνου, που δεν λειτουργεί υπέρ αλλά εναντίον μας. Κανείς δεν είπε ότι δε θέλουμε λύση. Θέλουμε λύση αλλά μία λύση δίκαιη, σωστή, αληθινή, χωρίς καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, μία λύση που να αποκαθιστά το δίκαιο και να οδηγεί σε μια Κύπρο ελεύθερη χωρίς εποίκους, χωρίς κατοχικά και άλλα ξένα στρατεύματα.

Δυστυχώς, αντί της απαιτούμενης εθνικής ενότητας, εθνικής συνεννόησης και εθνικής στρατηγικής, ο Πρόεδρος Αναστασιάδης χειρίζεται το Κυπριακό όπως ο προκάτοχος του, χωρίς να ακούει, χωρίς να συμβουλευτεί και χωρίς να λαμβάνει υπόψη τις ανησυχίες των πολιτικών δυνάμεων και του κυπριακού λαού, χωρίς να αντλεί από τα διδάγματα της ιστορίας μας. Ο Πρόεδρος Αναστασιάδης συνεχίζει την πολιτική του κ. Χριστόφια, ακολουθεί μια πολιτική που μας οδηγεί στο κούρεμα των δημοκρατικών αξιών και των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Δεσμεύεται για μια Κύπρο ευρωπαϊκή, που θα έχει δήθεν πρωτοφανή παγκόσμια ανάπτυξη, αλλά δε μας εξηγεί σε ποια δεδομένα στηρίζεται αυτή η εκτίμηση. Μήπως στην καλή θέληση της Τουρκίας; Μήπως στους Κύπριους πολίτες, που θα αναλάβουν το κόστος της λύσης; Μήπως σε ένα νέο πολυετές μνημόνιο, τρισεπίπλοιο από κάθε προηγούμενο;

Αναμένουμε ακόμα από τον Πρόεδρο Αναστασιάδη να μας εξηγήσει ποιες είναι οι συγκλίσεις που έχουν επιτευχθεί. Μήπως είναι οι συγκλίσεις Ντάουιν; Ποιες υποχωρήσεις έκανε η άλλη πλευρά τα τελευταία δύο χρόνια; Στην Κύπρο οι πολίτες, ανεξαρτήτως θρησκείας ή εθνικής καταγωγής, θα μπορούν να απολαμβάνουν ελεύθερα τα βασικά τους ανθρώπινα δικαιώματα; Πώς θα εφαρμοστεί το ευρωπαϊκό κεκτημένο σε όλη την Κύπρο, αφού θα υπάρχουν εγγυημένες πλειοψηφίες; Ποιες υποχωρήσεις έκανε η κατοχική Τουρκία που να δικαιολογούν έστω μια ελάχιστη αισιοδοξία για δίκαιη και βιώσιμη λύση;

Είναι καιρός να προσγειωθούμε και να διδαχθούμε από την ιστορία μας. Ενωμένοι να πορευτούμε, γιατί τον εσωτερικό μας διχασμό πάντοτε κάποιοι κερδοσκόποι να τον εκμεταλλευτούν, εξού και η μισή μας πατρίδα βρίσκεται σήμερα υπό κατοχή. Επιβάλλεται η σύσταση ενός ενιαίου πατριωτικού μετώπου στη βάση της απόφασης του κυπριακού ελληνοισμού στο δημοψήφισμα του 2004, ώστε να μην κληθεί ξανά ο λαός να αποφασίσει για ένα σχέδιο λύσης που θα είναι χειρότερο από εκείνο που του προτάθηκε και απέρριψε τότε. Σήμερα, προτού να είναι αργά, χρειάζεται μια ολοκληρωμένη στρατηγική και σχέδιο δράσης, για να μη βρεθούμε ενώπιον εξελίξεων που δε θα είμαστε προετοιμασμένοι να αντιμετωπίσουμε.

Μας ανησυχεί ότι κάποιιοι το τελευταίο διάστημα θέλουν να εκμεταλλευτούν την οικονομική κρίση και να επιβάλουν στον κυπριακό ελληνισμό μια λύση που θα διέπεται από τη φιλοσοφία και τις πρόνοιες του Σχεδίου Ανάν. Η απάντησή μας είναι απλή και ενσωματώνεται στους στίχους του ποιητή Κώστα Μόντη: «Χρόνια, σκλαβικίες ατέλειωτες - τον μπάτσον τζιαι τον κλώτσον τους. Εμείς τζιαιμαί: Ελιές τζιαι τερασιές πάνω στον ρότσον τους!».

Κλείνοντας, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να πω μια κουβέντα για την Ελλάδα. Ο αγώνας δεν είναι οικονομικός· είναι εθνικός. Πάνω από ιδεοληψίες και μικροπολιτικά συμφέροντα, οφείλουμε να στηρίξουμε τις επιλογές του ελληνικού λαού, να στηρίξουμε την Ελλάδα, γιατί να μην η μάνα πρέπει να φροντίζει το παιδί, αλλά έρχεται και η ώρα που το παιδί πρέπει να στηρίξει τη μάνα. Και αυτός ο ομφάλιος λώρος δεν κόβεται ποτέ!

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ, κύριε Κουτσού.

Παρακαλώ, ο ανεξάρτητος βουλευτής κ. Κουλίας. Είναι ο τελευταίος ομιλητής της σημερινής ειδικής συνεδρίας για την καταδίκη του πραξικοπήματος και της τουρκικής εισβολής.

Ζ. ΚΟΥΛΙΑΣ:

Εξοχότατε Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας,

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής της Μάλτας, καλωσόρισες στην πατρίδα μας,

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

15 του Ιούλη του 1974, ώρα 8.20 το πρωί. Ο κόσμος να 'ναι στους κάμπους, να ασχολείται με το θερισμό, να μαζεύει τα γεννήματα της καλοχρονιάς του 1974 και στο ραδιόφωνο από τα φορτηγά να ακούεται το τραγούδι του Νταλάρα "Το πουκάμισο το θαλασσί". Διακόπτεται και γίνεται η επαίσχυντη αναγγελία του πραξικοπήματος, «Ο Μακάριος είναι νεκρός», «η Εθνική Φρουρά είναι κυρίαρχη της καταστάσεως». Ασφαλώς, πήραν την απάντηση από το ραδιοφωνικό σταθμό της Πάφου, με εκφωνητή το σημερινό Πρόεδρο της Βουλής, ότι ο Μακάριος ήταν ζωντανός και πρωτοπόρος στον αγώνα! Ξεκίνησαν με τα αίσχη και τα ψέματα, ότι ο Μακάριος ήταν νεκρός. Ασφαλώς, ξεκινούσε η μεγάλη διαδρομή του δράματος.

Και υπενθυμίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία αναφορά του 1959 στη Ζυρίχη, όπου -καταχωρισμένη στα πρακτικά- ο Ζορλού και ο Αβέρωφ... Αντέταξε ο Αβέρωφ, ο Υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδος, προς το Ζορλού και του είπε «καλά, κύριε, γιατί θέλετε να έχετε μονομερές δικαίωμα επεμβάσεως στην Κύπρο;». Και ανταπαντά αυθωρεί και παραχρήμα ο κ. Ζορλού και του λέει «καλά, κύριε, αν κάμετε πραξικόπημα;». Και το πραξικόπημα αυτοί οι κύριοι το χάρισαν ως δώρο στην Τουρκία και ως πρόφαση, για να εισβάλει, στον καθορισμένο σχεδιασμό της Τουρκίας, για να ανακτήσει την Κύπρο, σύμφωνα με τες εκθέσεις του Νιχάτ Ερίμ του 1956.

Εγώ δε δέχομαι τη θεωρία ότι πάρα πολλοί σε τούτο τον τόπο... Τότε έγινε διχασμός και ήμαστε χωρισμένοι σε στρατόπεδα. Ήταν η χούντα, η επαίσχυντη χούντα, και μερικοί ανόητοι και αφελείς εδώ στην Κύπρο. Και αξίζει η αναφορά στο μακαρίτη το Σπύρο τον Παπαγεωργίου, που ήταν ο "Κυβερνητικός Εκπρόσωπος" της πραξικοπηματικής κυβερνήσεως, ο μόνος ο οποίος απάντησε ευθαρσώς και ειλικρινά στην ερώτηση τόσο εμού όσο και άλλων συναδέλφων «ποιός ήταν ο αντικειμενικός στόχος της ΕΟΚΑ Β΄»;». Όταν βάλλεις βόμβες σ' ένα σταθμό και τον ρίχνεις κάτω, τι στοχεύεις; Χωρίς κανένα δισταγμό και καμιά περιστροφή απάντησε ο μακαρίτης ο Σπύρος ο Παπαγεωργίου ποιος ήταν ο ρόλος των ανθρώπων της ΕΟΚΑ Β΄. «Επαιξάμε το ρόλο του χρήσιμου ηλιθίου», αυτή ήταν η απάντησή!

Και τούτων λεχθέντων, μετά από σαράντα ένα χρόνια, ουδεμία αμφιβολία υπάρχει ότι υπάρχουν δύο σχολές και δύο γραμμές. Εμένα με βρίσκουν απόλυτα σύμφωνο όσα είπε ο πρόεδρος του Δημοκρατικού Κόμματος και άλλοι συνάδελφοι του μετώπου του ούτω καλούμενου "απορριπτικού". Όμως, δραττόμενος της ευκαιρίας, ιδιαίτερα της εδώ παρουσίας του Προέδρου της Δημοκρατίας, που έχει το χειρισμό της τύχης αυτού του λαού, θέλω να υπομνήσω ότι ο λόρδος Χάνεϊ παραδέχτηκε ότι με το Σχέδιο Ανάν ήταν πολύ γενναϊόδωροι στους Τούρκους. Ο ίδιος άνθρωπος, μιλώντας προχθές στη Βουλή των Αντιπροσώπων στο Λονδίνο, στην παρουσία αρκετών και στην παρουσία των δύο συμπατριωτών μας Τουρκοκυπρίων που υπερασπίστηκαν την κυπριακή σημαία και την Κυπριακή Δημοκρατία, υπέδειξε ότι -με πλήρες θράσος ο κ. Χάνεϊ- οι 200 000 πρόσφυγες στην Κύπρο δεν έχουν δικαιώματα. Και να μην ψάχνουμε για ανθρώπινα, πολιτικά και ατομικά δικαιώματα! Και τότε του αντέταξαν οι δύο Τουρκοκύπριοι -τιμή στα παιδιά αυτά, στο αντρόγυνο- «μα, καλά, γιατί η Τουρκία να μην εφαρμόσει διζωνική στη χώρα της, που 'χει και ένα σωρό μειονότητες;». Και του απάντησε με πολύ θράσος ο κ. Χάνεϊ «ε, δε μιλάμε για την Τουρκία· μιλάμε για την Κύπρο!»! Και ο κ. Χάνεϊ αποφάσισε ότι εμείς δεν πρέπει να 'χουμε δικαιώματα στη χώρα μας!

Θέλω να υπομνήσω και στο σώμα και εις τους ξένους μας και εις τους φιλοξενούμενούς μας ότι η ίδια η Τουρκία με ύφος χιλίων καρδινάλιων ενεχείρισε έγγραφο 105 σελίδων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στον προεδρεύοντα τότε Ευάγγελο Βενιζέλο και είπε ότι «η Κυπριακή Δημοκρατία είναι εκλιπούσα»! Αυτή είναι η αντιμετώπιση. Και θέλω να υπομνήσω επίσης, κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, ότι ο κ. Σουλτς το συνομιλητή σας, τον Τουρκοκύπριο ηγέτη κ. Ακιντζί, τον αποκαλούσε “Πρόεδρο” τούτης της χώρας! Πρόεδρος τούτης της χώρας είναι ο εκλεγμένος Νίκος Αναστασιάδης! Δεν είναι ο κ. Ακιντζί! Και δεν έχει καμία δικαιολογία ο κ. Σουλτς να καμώνεται ότι δεν καταλαβαίνει. Φυσικά, θέλω να σας υπομνήσω ότι, μπαίνοντας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και εναποθέτοντας ελπίδες και καμηούς για μια δίκαια λύση, αυτοί οι κύριοι μας είπαν ότι για χάρη μας θα τετραγωνίσουν τον κύκλο και θα μας αφαιρέσουν ασφαλώς τα δικαιώματά μας. Και να μη διαλανθάνει και την προσοχή μας το νταβουτόγλειο δόγμα ότι, αν δεν υπήρχε ούτε ένας Τούρκος στην Κύπρο, έπρεπε να τον ανακαλύψουν, για να εφαρμόσουν αυτά που εφάρμοσαν!

Και σίγουρα θέλω έτσι, προς χάριν αυτών που πλήρωσαν με τη ζωή τους, των πρώτων νεκρών της τραγωδίας... Ήταν σαράντα ένας αντιστασιακοί και σαράντα ένας από το άλλο στρατόπεδο, σύνολο ενενήντα δύο, μεταξύ αυτών και ένα κοριτσάκι επτά ετών. Είναι οι πρώτοι νεκροί. Μετά ξεκινά η τραγωδία και οι κατακόμβες, εγκλωβισμένοι, αγνοούμενοι, σκοτωμένοι, βιασμένοι. Και αυτό το δράμα ζούμε ως λαός μέχρι σήμερα. Κάποιοι το εξεχάσαμε και το ρίξαμε στη λογική και το ρίξαμε σε επιχειρήματα και θέσεις που δεν ισχύουν, για τις μητέρες πατρίδες, για τους ομφάλιους λώρους, «έκαμαν εκείνοι και εκάμαμεν και εμείς»! Εμείς δεν έχουμε κάνει. Αυτό που ονομάζεται “Κυπριακή Δημοκρατία” το χρωστάμε σε κάποιους αγωνιστές που έδωσαν το αίμα τους και πλήρωσαν με την αγχόνη, για να έχουμε εμείς αυτό που έχουμε, αξιώματα, καρέκλες να καθόμαστε πάνω! Χρέος και υποχρέωση έχουμε να το υπερασπίσουμε.

Και καταλήγοντας θέλω να πω τούτο: Οι δυτικοί... Ανήκομε στη Δύση. Εχαρίσαν μας ένα πραξικόπημα, μία τουρκική εισβολή και μία διζωνική δικοινοτική ομοσπονδία. Αυτό είναι το κερασάκι στην τούρτα! Και η διζωνική λέει “αποδοχή και υποταγή στα κατοχικά δεδομένα”. Και μία λεπτομέρεια αλλά ουσιαστική και σημαντική: Κάνει μου εντύπωση που ο κολοφώνας της ούτω καλούμενης “Δύσεως” και των υπερασπιστών μας για διζωνική... Υπερασπίζοντά την και οι εξ αριστερών μας. Τούτο εν το κατάλαβα ποτέ και ποτέ! Πολύ θα χαρώ να καταλάβω πραγματικά γιατί εσείς υπερασπίζετε τούντες πολιτικές, που είναι απαράδεκτες!

Και καταλήγοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω τούτο, και τελειώνω, ότι, για να διασφαλιστεί η ειρήνη, πρέπει η λύση να περάσει πρώτα από την οδό της ελευθερίας. Διαφορετικά, θα 'χουμε ακόμα μία Ζυρίχη και πιθανόν να είναι το τέλος του ελληνισμού σε τούτο τον τόπο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ τον κ. Κουλία.

Εις αυτό το σημείο έχει ολοκληρωθεί η σημερινή ειδική συνεδρία του σώματος για καταδίκη των θλιβερών επετειών του πραξικοπήματος και της τουρκικής εισβολής.

Θέλω να υπενθυμίσω ότι σε λίγο θα ξεκινήσει η επιμνημόσυνη δέηση για τα θύματα και τους ήρωες της αντίστασης στο πραξικόπημα στον Ιερό Ναό της του Θεού Σοφίας και στη συνέχεια θα τελεσθεί νεκρώσιμος ακολουθία. Θα γίνουν οι κηδείες για αριθμό ηρώων της αντίστασης στο πραξικόπημα των οποίων τα οστά ταυτοποιήθηκαν με τη μέθοδο του DNA. Ήταν θαμμένοι σε ομαδικό τάφο στο κοιμητήριο Κωνσταντίνου και Ελένης.

Παρακαλώ όλους σας να παραμείνετε στις θέσεις σας, μέχρις ότου αποχωρήσουν ο τιμώμενος φιλοξενούμενός μας και ο Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Κηρύσσω τη λήξη της σημερινής ειδικής συνεδρίας της Βουλής των Αντιπροσώπων.

(Ωρα λήξης: 10.46 π.μ.)

Παρόντες βουλευτές

Αδάμου Αδάμος	Μαππουριδής Ρίκκος
Αντωνίου Αντώνης	Μαυρίδης Μάριος
Βαρνάβα Γιώργος	Μαυρονικόλα Ρούλα
Βότσης Άγγελος	Μέσης Χρίστος
Γαβριήλ Γιαννάκης	Μισός Αριστοτέλης
Γεωργίου Γεώργιος	Μιχαηλίδης Ανδρέας
Γεωργίου Γιώργος	Νεοφύτου Αβέρωφ

Δαμιανού Άριστος	Νικολαΐδης Νίκος
Δημητρίου Μισιαούλη Στέλλα	Νουρής Νίκος
Δίπλαρος Ευθύμιος	Παπαγεωργίου Πάμπος
Ζαχαρίου Ζαχαρίας	Παπαδόπουλος Νικόλας
Καρογιάν Μάριος	Περδίκης Γιώργος
Κατσουνίδης Νίκος	Προδρόμου Πρόδρομος
Καυκαλιάς Αντρέας	Προκοπίου Γεώργιος
Κουκουμά Κούτρα Σκεύη	Σαρίκας Φειδίας
Κουλίας Ζαχαρίας	Σταυριανός Πανίκκος
Κουτσού Νίκος	Συλλούρης Δημήτρης
Κυπριανού Ανδρέας	Τζιοβάνης Χριστάκης
Κυπριανού Άντρος	Τορναρίτης Νίκος
Κυριακίδου Αθηνά	Φακοντής Αντρέας
Κυριακού Μαρία	Φυττής Σοφοκλής
Κωνσταντίνου Νεόφυτος	Χαμπουλλάς Ευγένιος
Κώστα Κώστας	Χαραλαμπίδου Ειρήνη
Λαμάρης Γιάννος	Χατζηγιάννης Κυριάκος
Λουκαΐδης Γιώργος	

Παρόντες αντιπρόσωποι θρησκευτικών ομάδων

Χατζηρούσος Αντώνης

Μαχτεσιάν Βαρτκές

Μαντοβάνη Μπενίτο

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τήρηση μονόλεπτης σιγής στη μνήμη των ηρώων και των μαρτύρων της δημοκρατίας και της ελευθερίας και ομιλίες [Πρόεδρος, Πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων της Μάλτας (Α. Farrugia), Α. Νεοφύτου, Άντρος Κυπριανού, Ν. Παπαδόπουλος, Γ. Βαρνάβα, Δ. Συλλούρης, Γ. Περδίκης, Ν. Κουτσού, Ζ. Κουλίας] για τις μαύρες επετείου του πραξικοπήματος και της τουρκικής εισβολής.

(Στις 15 Ιουλίου 2015 κυκλοφόρησε η ημερήσια διάταξη ειδικής συνεδρίασης του σώματος, η οποία έχει ως ακολούθως:

Ο Πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων ανακοινώνει στα αξιότιμα μέλη ότι την Παρασκευή, 17 Ιουλίου 2015, στις 11.45 π.μ. θα πραγματοποιηθεί ειδική συνεδρία της Βουλής, την οποία θα προσφωνήσει ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. Jean-Claude Juncker.)

[Στις 16 Ιουλίου 2015 κυκλοφόρησε η ημερήσια διάταξη έκτακτης συνεδρίασης του σώματος, η οποία έχει ως ακολούθως:

Ο Πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων ανακοινώνει στα αξιότιμα μέλη ότι η ημερήσια διάταξη της έκτακτης συνεδρίας της Βουλής για την Παρασκευή, 17 Ιουλίου 2015, στις 9.00 π.μ., έχει ως ακολούθως:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ:

Νομοθετική εργασία

1. Ο περί Πολεοδομίας και Χωροταξίας (Τροποποιητικός) (Αρ. 2) Νόμος του 2015.
(Αναπομπή).
(Αρ. Φακ. 23.01.056.031-2015).
2. Ο περί Μεταβιβάσεως και Υποθηκείσεως Ακινήτων (Τροποποιητικός) (Αρ. 9) Νόμος του 2015.
(Αναπομπή).
(Αρ. Φακ. 23.02.056.093-2015).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ:	Κατάθεση νομοσχεδίων και εγγράφων
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ:
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ:]

Τιμή: €3,50